

ROTA

Słyszalne na Litwie
na falach krótkich

RADIO MARYJA
KATOLICKI GŁOS W TWOIM DOMU

poniedziałek - sobota - od 7⁰⁰ do 9¹⁵,
niedziela - od 8⁰⁰ do 10⁰⁰ - 15455 kHz (25 m).
Codziennie od 17⁰⁰ do 24⁰⁰ - 7400 kHz (41 m)

DODATEK HISTORYCZNO-PATRIOTYCZNY DLA POLAKÓW NA LITWIE

29 maja - 4 czerwca 2025 r., nr 1362

Leon XIV objął Katedrę Biskupa Rzymu

„Ofiaruję wam to, co mam i czym jestem”

Papież Leon XIV w niedzielne popołudnie uroczystie objął Bazylikę Świętego Jana na Lateranie. To katedra Biskupa Rzymu i „Matka wszystkich Kościołów”. Papież zapewnił, że pragnie wejść na wielki „plac budowy”, jaki prowadzi Kościół w Rzymie, będąc wielkim otwartym i gościnnym domem.

Kardynał Baldassare Reina, wikariusz generalny Rzymu na początku Mszy świętej powitał Leona XIV. „Ojciec Święty, Kościół, który jest w Rzymie z radością uczestniczy w objęciu Katedry Rzymskiej przez następcę Apostoła Piotra” – powiedział kard. Reina. „Objęcie katedry pasterską znaczy troszczyć się z miłością o owczarnię Chrystusa” – mówił dalej. „Niech Najwyższy Pasterz trzody, który powróci, znajdzie Kościół utwierdzony w wierze i pałający miłością” – dodał wikariusz generalny Rzymu. Po powitaniu Leon XIV zasiadł na katedrze w bazylice św. Jana, obejmując w ten sposób Katedrę Biskupa Rzymu. Odebrał też hołd od przedstawicieli różnych stanów Kościoła rzymskiego.

Zakorzeniony w świadectwie

W homilii Ojciec Święty przypomniał wielką tradycję Kościoła w Rzymie. „Kościół Rzymski jest

spadkobiercą wielkiej historii, zakorzenionej w świadectwie Piotra, Pawła i niezliczonych męczenników. Posiada wyjątkową misję, dobrze wyrażoną w napisie na fasadzie tej katedry: być Mater omnium Ecclesiarum, Matką wszystkich Kościołów” – podkreślił Papież.

Słuchać nauki Ducha Świętego

Nawiązując do odczytanych fragmentów Dziejów Apostolskich i sposobu, w jaki pierwsza wspólnota zmierzyła się z wyzwaniem otwarcia na pogan, podkreślił postawy cierpliwości, słuchania i wspólnotowości. A przede wszystkim słuchania nauki Ducha Świętego, na co wskazuje list braci z Jerozolimy do braci z Antiochii o podjętych decyzjach.

„Piszą oni: „Postanowiliśmy bowiem, Duch Święty i my”. Podkreślają zatem, że w całej tej sprawie najważniejsze było wysłuchanie

Dokończenie na s. 4

Niebowskazy

NOC

Noc – gwiazdę przyprowadza
smutek – białą brzozę
miłość niesie w ofierze czystego baranka
spokój - samotność mrówek gdy wszystkie są razem

Wiara stale chce pytać
lecz gardło wysycha
jeśli Bóg jest milczeniem
zamilczeć potrzeba

Ks. Jan Twardowski

Renata Rynkiewicz odznaczona Srebrną Odznaką „Za zasługi”

Wyraz uznania wobec polskiej społeczności

Z okazji Dnia Wspólnot Narodowych (21 maja), w kościele św. Katarzyny w Wilnie odbyła się uroczysta ceremonia wręczenia odznaczeń, zorganizowana przez Departament Mniejszości Narodowych przy Rządzie Republiki Litewskiej.

Podczas uroczystości uhonorowano zasłużonych przedstawicieli mniejszości narodowych oraz aktywnych działaczy społecznych, którzy swoją pracą i zaangażowaniem przyczyniają się do pielęgnowania różnorodności kulturowej na Litwie. W gronie uhonorowanych Srebr-

ną Odznaką Honorową Departamentu Mniejszości Narodowych „Za zasługi” wyróżniona została również Polka – Renata Rynkiewicz, adwokatka, twórczyni, członek Związku Artystów Ludowych Litwy oraz założycielka i prezeska Stowarzy-

Dokończenie na s. 2

Zespoły z Wileńszczyzny na międzynarodowym festiwalu w Jurmale

17 maja w łotewskim mieście Jurmala odbył się międzynarodowy festiwal-konkurs tańca „Baltic Amber Jūrmala 2025”. Każdego roku festiwal ten gromadzi miłośników tańca z różnych zakątków świata. W tym roku Litwę po raz kolejny reprezentowały zespoły działające przy Centrum Kultury w Rudominie oraz jego filiach w Mariampolu i Czarnym Borze – Zespół Pieśni i Tańca Ludowego „Rudomianka”, Zespół Tańca Ludowego „Hałas”, Zespół Taneczny „Kropelki”, Zespół Taneczny „Malwy” oraz Dziecięcy Zespół Taneczny „Žiogeliai”.

Zespoły z Wileńszczyzny oczarowały publiczność. Zarówno najmłodsi, jak i starsi tancerze zaprezentowali

Maksyma tygodnia:

„Każdy człowiek jest jak Księżyc. Ma swoją drugą stronę, której nie pokazuje nikomu”.

Mark Twain

Dokończenie na s. 2

Wyraz uznania wobec polskiej społeczności

Dokończenie ze s. 1 szenia „Arystokracja Palm”. Została odznaczona Srebrnym Znakiem Honorowym „Za zasługi” Departamentu Mniejszości Narodowych –

za całokształt działalności na rzecz umacniania kultury mniejszości narodowych na Litwie, kultywowania tradycji wicia palm wileńskich oraz przekazywania tego dziedzictwa

młodym pokoleniu, jak również za aktywną działalność społeczną i edukacyjną.

Tradycja wicia palm w rodzinie Renaty Rynkiewicz sięga roku 1861 – to nie tylko rzemiosło artystyczne, ale głęboko zakorzeniony fundament tożsamości kulturowej, poprzez który pielęgnowane są zarówno wartości etniczne, jak i duch wspólnoty polsko-litewskiej w naszym kraju. To odznaczenie stanowi nie tylko ważne osobiste wyróżnienie dla samej Renaty Rynkiewicz, ale również symboliczny wyraz uznania wobec polskiej społeczności narodowej na Litwie, której dziedzictwo historyczne i kulturowe pozostaje żywe, twórcze i istotne dla tożsamości narodowej naszego kraju.

Zespoły z Wileńszczyzny na międzynarodowym festiwalu w Jurmale

Dokończenie ze s. 1 się z jak najlepszej strony, zarażając wszystkich energią, uśmiechami i pasją. Pomysłowość choreografów i kierowników artystycznych, a także pracowitość i oddanie członków zespołów wspólnej sprawie zaowocowały sukcesem. Zespoły nie zawiodły naszych oczekiwani i doskonale wystąpiły na lotewskiej scenie.

Jurmała po raz kolejny okazała się miejscem, gdzie taniec spotyka się z przygodą, a wspomnienia pozostają na całe życie.

Nasi tancerze są niezwykle szczęśliwi, że mogą reprezentować Wileńszczyznę nie tylko na Litwie, ale również na arenie międzynarodowej.

Centrum Kultury w Rudominie

We wsi Paginiai w rejonie sołecznickim wyświęcono krzyż. Przydrożne krzyże wyświęcił ksiądz Renatas Švenčionis, proboszcz dziewieniskiej parafii. Uroczystości uświetnił wokalny zespół „Przyjaciele” z Mickun, działający przy Centrum Kultury w Rudominie. Po modlitwie i wyświęceniu krzyży odbył się okazyjny koncert.

WIEŚCI z Wileńszczyzny

Akcja krwiodawstwa w Rudominie

14 czerwca, w Światowym Dniu Krwiodawcy, w centrum Kultury w Rudominie w godz. 9.00 -14.00 zostanie zorganizowana akcja krwiodawstwa. Osoby oddające bezinteresownie krew wspierają lekarzy w ich codziennej walce o życie pacjentów.

Dzień Dziecka Zaginionego

25 maja w siedzibie Centrum Pomocy Rodzinie i Dzieciom odbyło się prewencyjne przedsięwzięcie „Uprowadź kolegę!”. Wzięli w nim udział uczniowie gimnazjum im. M. Simelionisa w Landwarowie, gimnazjów w Rudziszkach i Wysokim Dworze i pedagodzy socjalni. Uczniowie dowiedzieli się jak reagować i działać w razie grożącego niebezpieczeństwa, np. uprowadzenia lub porwania, możliwościach pomocy w takich wypadkach, o odpowiedzialnym zachowaniu się. Zademonstrowali swe twórcze umiejętności – rysowali, śpiewali, wyświetlali filmiki o problemie zaginionych dzieci. W Światowym Dniu Zaginionego Dziecka zwraca się szczególną uwagę społeczeństwa na problem zaginionych dzieci i okazuje się solidarność z rodzinami zaginionych.

Goście z Caen

20 maja w samorządzie rejonu trockiego gościli wicemer m. Caen we Francji Cecile Cottenceau, odpowiedzialna za stosunki międzynarodowe, i Amandine Francois- Goguillon, kurująca oświatą, sprawy rodzin i młodzieży. Podczas spotkania z władzami rejonu omówiono współpracę w dziedzinie realizacji programu Erasmus, dalszej realizacji inicjatyw w dziedzinie oświaty i kultury. Rozmawiano też o perspektywach współpracy w dziedzinie turystyki. Dyskutowano o przyszłych wyborach we Francji, o problemach Europy.

Bus dla Centrum Pomocy Rodzinie i Dzieciom

22 maja odbyło się uroczyste przekazanie nowego busa przez władze Samorządu Rejonu Trockiego dla Centrum Pomocy Rodzinie i Dzieciom w Trokach. Wręczono kluczyki od samochodu dla dyrektorki centrum Anżeliki Wunś. 9-miejscowy bus jest przeznaczony dla przewozu osób niepełnosprawnych. Nowy bus pomoże efektywnie usprawnić organizację pracy i działalność Centrum Pomocy Rodzinie i Dzieciom.

Festiwal mniejszości narodowych

31 maja w ramach święta „Troćkie lato 2025” na Placu Ratuszowym przy ul. Karaimų 1 o godz. 16.00 odbędzie się festiwal mniejszości narodowych „Tu Nasza Ojczyzna, Tu jest Nasz Dom”. W dzwiczającym różnymi językami koncercie wystąpią: polski zespół „Troćczanie”, karaimska grupa taneczna „Ojun”, tatarski zespół „Ilsu”, tatarska grupa taneczna „Efsane”, gruziński zespół folklorystyczny „Pesvebi”, gruziński zespół taneczny „Mandili”, żydowski zespół „Fajerlech”, romski zespół „Sare Roma”, zespół wokalny „Lenok” z białoruskiego gimnazjum im. Franciszka Skoryny w Wilnie, zespół „Vilsa” z Rykont.

W Centrum Kultury w Podbrodziu...

W niedzielę, 1 czerwca, z okazji Międzynarodowego Dnia Dziecka, na łączce przy Podbrodzkim Centrum Kultury o godz. 13.00 odbędzie się impreza dla dzieci. W programie różne rozrywki dla dzieci, balety. Organizatorem przedsięwzięcia jest ZSA „Intersurgical”.

7 czerwca przy centrum odbędzie się koncert „Promieniuję” poświęcony pamięci Sauliusa Labanauskasa, muzyka. Będą wykonywane jego utwory. Saulius Labanauskas grał muzykę alternatywną, eksperymentował z folklorem. Nagrał 3 albumy. Zmarł w wieku 41 lat 11 kwietnia 2021 r.

Jan Lewicki

Sprostowanie

W nr 21 „Tygodnika Wileńszczyzny” w rubryce „Kalendarium Wileńszczyzny” błędnie została podana data śmierci Heleny Kuźmowej. Informację prawidłowo należy czytać: 22 maja 1993 r. zmarła w Landwarowie Helena Kuźmowa, znana wileńska nauczycielka, autorka i współautorka podręczników dla szkół polskich na Litwie.

Podstawiają wagony Putinowi

Gdy w roku 1990 Litwa wybijała się na niepodległość, czemu agresywnie sprzeciwiał się Kreml, elity litewskie – nawet mimo uprzedzeń i kompleksów antypolskich – zdobyły się na gest dobrej woli wobec litewskich Polaków. Rozumiejąc, że wobec zagrożenia ze Wschodu arcyważna jest jedność ówczesny Sejm Restytucyjny uchwalił poprawki do Ustawy o mniejszościach narodowych zezwalające na publiczne używanie języka mniejszości obok języka państwowego w urzędach i instytucjach samorządowych w miejscach zwartego zamieszkania tych mniejszości.

Ówczesny przewodniczący Sejmu Restytucyjnego, lider Sajudisu Vytautas Landsbergis przypomniał sobie hasło powstańców styczniowych „Za naszą i waszą wolność” i osobiście podpisał poprawki, które w litewskim systemie prawnym obowiązywały do roku 2010. W tym roku ci sami konserwatyści anulowali Ustawę o mniejszościach narodowych (uchwaloną jeszcze u schyłku czasów sowieckich) i tym samym na długich 15 lat pozbawili obywateli należących do mniejszości narodowych ich zbiorowych praw.

Dopiero w roku 2024 znowu konserwatyści ze swymi liberalnymi przystawkami wywiązali się z obowiązku i przyjęli nową ustawę dla mniejszości, która w zapowiedzi miała być nowoczesna i europejska. Zrobili to na ostatni gwizdek na dosłownie ostatnim posiedzeniu ostatniej sesji Sejmu poprzedniej kadencji. Jednak zamiast ustawy nowoczesnej i europejskiej wyszła im ustawa regresyjna, pozbawiająca mniejszości narodowe nabytych już wcześniej praw, które im gwarantował swym podpisem Ojciec niepodległości Litwy. Według aktualnej wersji „europejskiej” ustawy w urzędach publicznych znajdujących się na terenach zwartego zamieszkania mniejszości narodowej jej języka używać nie wolno. Nie wolno też używać podwójnych napisów topograficznych ani nazw ulic na tych terenach. „Europejska” ustawa tego nie przewiduje, zamiast tego odsyła w tej materii do przepisów Ustawy o języku państwowym, które są restrykcyjne i przewidują w urzędach publicznych używanie wyłącznie języka państwowego.

Socjaldemokraci zapowiedzieli, że w następnej kadencji – o ile wygrają – ustawę poprawią, bo czuli są na prawa mniejszości tudzież na

ciche pomruki niezadowolenia ze strony Warszawy. Jednak mimo wysokiej wygranej i upływu kolejnych miesięcy rządzenia nie wywiązali się z obietnicy. Nie wywiązali się a nawet odrzucili razem ramię w ramię z konserwatystami poprawki postów AWPL-ZChR, którzy stosowne korekty przywracające stan prawny z roku 2010 zgłosili. Wynik 77 do 4 na korzyść odrzucenia poprawek jest aż nader sugestywny. Proponowane przez postów poprawki do ustawy przewidywały m.in. możliwość dwujęzycznych nazw ulic i miejscowości oraz umożliwienie komunikowania się w urzędach w języku mniejszości narodowej na terytoriach zwarcie zamieszkiwanych przez mniejszości narodowe, uregulowanie kwestii oryginalnej pisowni imion i nazwisk. Proponowały, aby w ustawie znalazł się zapis o zakazie asymilacji osób należących do mniejszości narodowej wbrew ich woli oraz o tym, że „przy jednoczesnym wzmocnieniu nauczania języka państwowego, warunki nauki języka ojczystego mniejszości narodowej nie mogą ulec pogorszeniu”.

Dziś w nowych warunkach zagrożenia geopolitycznego powróciły stare problemy, z którymi – wydawało się – Vytautas Landsbergis (mimo osobistych animozji wobec Polaków) potrafił poradzić sobie zgodnie z interesem Litwy. W trudnych czasach potrzebna jest jedność i niepotrzebne są niesnaski, sztuczne konflikty oraz wszczynanie na nowo sporów, jakie już raz zostały załatwione. Tymczasem Sejm okazał się być Sejmem niemym, głuchym na prawne oczekiwania litewskich Polaków, którzy oczekują, by ich prawa przynajmniej nie były pogarszane. Symboliczny też okazał się finał sprawy symbolicznej, bo dotyczącej godności osobistej obywateli. Pisowni imion i nazwisk zgodnie z oryginalną wersją językową obywateli Litwy polskiej narodowości. W poprzedniej kadencji sprawa została załatwiona jedynie połowicznie. Pozwolono na podwójne „w” oraz na dwuznaki, nie pozwolono zaś na znaki diakrytyczne. Postowie Akcji Wyborczej i w tym przypadku zgłosili poprawki, które załatwiały problem w sposób całościowy. Ale i tym razem z podobną determinacją Sejmas poprawki te odrzucił. Różnica jest ta, że w tym przypadku nawet fałszywa wymówka, że poprawki „galimai” mogą być sprzeczne z Konstytucją, nie ma zastosowania. Sąd Konstytucyjny w Wilnie orzekł przecież nie tak dawno, że polskie czy jakieś inne łacińskie znaki diakrytyczne nie byłyby sprzeczne z Konstytucją, o ile Sejm przyjąłby stosowną ustawę, przekonsultowawszy ją wcześniej z Państwowym Instytutem Języka Litewskiego. W tym miejscu warto przypomnieć, że jeszcze w roku 2008 za rządów premiera Gediminsa Kirkilasa szef minionego instytutu profesor Algis Kaleda deklarował, że wyda stosowną ekspertyzę, o ile zostanie o to poproszony, w której zaświadczy, że nazwiska nie są czę-

ścią składową języka litewskiego, a więc mogą być pisane w oryginalnie bez uszczerbku dla alfabetu i prastarej mowy litewskiej. Mundur obskurantkich parlamentarzystów w tym przypadku nawet słówko „galimai” nie ratuje, wykazali się oni wyjątkowo złą wolą, krótkowzrocznością i zaściankowalnością. Pokazali też jak „szanują” swych sojuszników i jak wyjątkowo opatrnie rozumieją interes Litwy. Jak literka „w” nie hukła litewskim abecadłem, tak też literki „l” czy „o” go nie potłuką ani po kątach nie rozsypią. Z pieca spadli postowie, nie abecadło. Niestety, cała Litwa ma problem, gdy jej wybrańcy mają kryzys w głowie w przypadku rozstrzygania spraw litewskich Polaków.

W roku 1920, gdy Piłsudski stawiał wszystko na jedną szalę w Bitwie Warszawskiej, ówczesni litewscy politycy też mieli kryzys w głowie, który o włos nie kosztował Litwy fizycznej egzystencji. Rząd Griniusa żeby zaszkodzić Piłsudskiemu, którego mylnie oskarżał o antylitewskość, wspomagał Tuchaczewskiego, Lenina i Stalina. Wspomagał m. in. poprzez przepuszczanie przez swe terytorium wojsk sowieckich czy poprzez podstawianie krasnoarmiejcom i ich armatom taborów kolejowych tak, aby mogli szybciej trafić na front pod Warszawą. Kryzys w głowie wówczas nie pozwalał Litwinom pojąć, że w razie upadku Polski, Litwa upadłaby jeszcze przed nią. A Wilno wówczas na kolejny bez mała wiek stałoby się sowiecką prowincją. Tak byłoby jak amen w pacierzu.

Dziś, gdy zagrożenie jest poważne, a sytuacja geopolityczna krucha jak francuska bagietka, sojuszników i prawdziwych przyjaciół trzeba szanować. Tymczasem wydaje się, że front antypolskich fobii jest w aktualnym Sejmasie wyjątkowo stabilny. Szeroki od lewa do prawa. I nie dość, że blokuje zwrot gwarantowanych już wcześniej praw litewskim Polakom, to jeszcze knuje, jak zabrać kolejne. Nowy lider konserwatystów Laurinas Kasčiūnas zgłosił do łaski marszałkowskiej szczególnie groźne i wyjątkowo aroganckie w wymowie poprawki. Są antykonstytucyjne, ale w tym przypadku, nie wątpię, to nie ma żadnego znaczenia. Kasčiūnas chce, aby litewskie samorządy wbrew Ustawie o oświacie mieli decydować, w jakim języku szkoły położone na ich terytorium mają wykładać. Poprawka zakłada, że to samorząd nawet nie powiadamiając rodziców może zmienić język nauczania szkoły z języka mniejszości narodowej na język państwowy, choć ustawa stanowi, że to rodzice i Rady Szkolne o tym decydują. Konserwatysta zatem chce zburzyć litewski porządek prawny, aby tylko osiągnąć swój niegodziwy cel.

Litewskie elity polityczne podstawiają wagony Putinowi, jak kiedyś ich protoplasty podstawiali je swym największym wrogom...

Tadeusz Andrzejewski,
radny rejonu wileńskiego

TYDZIEŃ NA LITWIE

Sąd rozpatruje sprawę karną wszczętą po śmierci polskiego kibica

W miniony poniedziałek Sąd Okręgowy w Poniewieżu rozpoczął rozpatrywanie sprawy karnej, w której 35-letni mieszkaniec Poniewieża, kibic piłki nożnej, jest oskarżony o zabójstwo obywatela Polski. Do tragicznego zdarzenia doszło 23 lipca 2024 r. w Poniewieżu. Podczas meczu pomiędzy Jagiellonią Białystok a FK Poniewież, polski kibic wdał się w bójkę z oskarżonym. Oskarżony uderzył pokrzywdzonego pięścią w szczękę, a ten upadł na betonowy chodnik. Po zdiagnozowaniu urazu głowy Polak przeszedł operację w lokalnym szpitalu, ale zmarł trzy tygodnie później. Oskarżony przyznał się do zarzucanego mu przestępstwa. Swoje zeznania złożył po przesłuchaniu świadków, wśród których była siostra polskiego kibica. To ona złożyła pozew cywilny o zapłatę 40 tys. euro za śmierć brata. Kolejna rozprawa zaplanowana jest na 5 czerwca, podczas której sąd zamierza przesłuchać m.in. matkę tragicznie zmarłego.

Apel ministrów obrony krajów bałtyckich

Ministrowie obrony Estonii, Łotwy i Litwy podpisali porozumienie w sprawie zwiększenia wydatków obronnych NATO do 5 proc. PKB, tak by pilnie zrealizować cele Sojuszu. Wezwali jednocześnie pozostałe kraje do podjęcia tego samego kroku. Estonia, Łotwa i Litwa dają przykład i zachęcają europejskich sojuszników NATO do zwiększenia wkładów w zbiorową obronę – podkreślono w deklaracji szefów resortów obrony trzech państw bałtyckich. Ministrowie trzech krajów opowiedzieli się także za dalszym wsparciem wojskowym dla Ukrainy przez sojuszników, aż do jej zwycięstwa w wojnie z Rosją. Potwierdzili przy tym zobowiązanie każdego państwa bałtyckiego do przeznaczania minimum 0,25 proc. PKB rocznie na bezpieczeństwo i obronę Ukrainy.

Apel o odwołanie nominacji Audriusa Valotki

9 działających na Litwie organizacji ochrony praw człowieka podpisały się pod apelem o odwołanie nominacji Audriusa Valotki na stanowisko szefa Państwowej Inspekcji Języka Litewskiego. Kolejne 6 organizacji popiera ten apel, który został skierowany do ministra kultury Šarūnasa Birutisa. „Obowiązujące na Litwie prawo stanowi, że urzędnik państwowy powinien w równym stopniu służyć wszystkim ludziom niezależnie od narodowości, obywatelstwa, języka czy pochodzenia. Wypada ubolewać, że minister kultury wybrał osobę, której publiczne wypowiedzi zdyskredytowały Państwową Inspekcję Języka Litewskiego w oczach znacznej części społeczeństwa” – stwierdziła Jūratė Juškaitė, dyrektorka Litewskiego Centrum Ochrony Praw Człowieka. Minister zapowiedział, że nie podda się emocjom i Valotki nie odwoła.

Kampania profilaktyczna przeciwko wściekliźnie

Na Litwie rozpoczęły się działania profilaktyczne przeciwko wściekliźnie. Akcję koordynuje Państwowa Służba Żywności i Weterynarii (lit. VMVT). W ciągu najbliższych dwóch miesięcy z samolotów zostanie zrzuconych ponad 500 tys. przynęt zawierających szczepionkę, która ma chronić dzikie zwierzęta przed tą groźną chorobą. Szczepienia prowadzone są w pasie przygranicznym z Polską i Białorusią, obejmującym szerokość 50 kilometrów. Przynęty trafią na teren 21 samorządów, w tym m.in. Wilna i rejonu wileńskiego, Trok, Olity, Druskienik, Mariampola, Kalwarii, Solecznik, Elektrenów, Uciany i Ignaliny. Łącznie planuje się rozrzucenie około 505 tysięcy dawek.

„Ofiaruję wam to, co mam i czym jestem”

Dokończenie ze s. 1
nie głosu Boga, które umożliwiło wszystko inne. Przypominają nam w ten sposób, że komunij buduje się przede wszystkim ‘na kolanach’, w modlitwie i nieustannym dążeniu do nawrócenia. Tylko bowiem z takim nastawieniem, każdy może usłyszeć w sobie głos Ducha, który woła: ‘Abba! Ojcze!’, a co za tym idzie, wysłuchać i rozumieć innych jako braci” – wskazał Leon XIV.

Wejść na ten „plac budowy”

Ojciec Święty podkreślił znaczenie pamięci, czyli ponownego skierowania uwagi na to, „czego doświadczaliśmy i czego się nauczyliśmy, aby wnikać głębiej w jego znaczenie i smakować jego piękno.”

„W tym kontekście, myślę tu o wymagającej drodze, jaką w ostatnich latach przemierza diecezja

rzymska, wyrażonej w różnych poziomach słuchania: wobec otaczającego świata, aby przyjąć jego

wyzwania, oraz wewnątrz wspólnot, aby zrozumieć potrzeby i promować mądre i prorocze inicjatywy ewangelizacji i miłosierdzia” – mówił Leon XIV.

Papież przytoczył wielką pracę, jaką diecezja rzymska wkłada w Jubileusz, przyjmując i opiekując się

pielgrzymami oraz realizując inne inicjatywy. „Dzięki tym wysiłkom, miasto jawi się przybywającym – czasem z daleka – jako wielki otwarty i gościnny dom, a przede

wszystkim jako ognisko wiary” – mówił Ojciec Święty.

„Ze swojej strony wyrażam pragnienie i zobowiązanie, aby wejść na ten tak rozległy ‘plac budowy’, słuchając wszystkich, na ile to możliwe, aby uczyć się, rozumieć i wspólnie podejmować decyzje: ‘Dla was jestem biskupem, z wami jestem chrześcijaninem’, jak powiedział św. Augustyn” – przypomniał Leon XIV augustiańskie wezwanie, które wygłosił już w dniu swojego wyboru z balkonu Bazyliki św. Piotra.

Ofiaruję wam to, co mam i czym jestem

„Proszę was o pomoc w tym wspólnym wysiłku modlitwy i miłości, pamiętając słowa św. Leona Wielkiego: ‘Wszystko, co dobre w poczynaniach naszych sprawia Chrystus. Nie w nas się chlubimy, boć nic czynić bez Niego nie mo-

żemy, ale w Nim. On jest naszą możliwością” – dodał Leon XIV.

Przytoczył słowa bł. Jana Pawła I, który 23 września 1978 r. pozdrawiając swoją nową Diecezję Rzymską powiedział: „Mogę was zapewnić, że was kocham, że pragnę tylko służyć wam i oddać do dyspozycji wszystkich moje skromne siły, to niewiele, co mam i czym jestem”.

„Ja również wyrażam wam całą moją miłość, pragnąc dzielić z wami, na wspólnej drodze, radości i smutki, trudy i nadzieje. Ja również ofiarowuję wam ‘to, co mam i czym jestem’ i powierzam to wstawnictwu świętych Piotra i Pawła oraz wielu innych braci i sióstr, których świętość rozjaśniła historię tego Kościoła i drogi tego miasta. Niech Maryja Dziewica towarzyszy nam i wstawia się za nami” – zakończył Leon XIV.

„Radio Watykańskie”

Wycieczka-pielgrzymka do Częstochowy

Duchowa podróż pełna wzruszeń

W dniach 12–16 maja Polskie Stowarzyszenie Osób Niepełnosprawnych „LitPolinva” zorganizowało pielgrzymkę do Częstochowy. Był to czas pełen modlitwy, refleksji i wzruszeń, a także okazja do integracji, radości i wspólnego przeżywania piękna naszej wiary.

Pielgrzymami ciągle opiekowały się siostry urszulanki: siostra Aleksandra i siostra Faustyna, które na przestrzeni wielu lat utrzymują ścisły kontakt z parafią Czarnego Boru. Pierwszego dnia zwiedziliśmy Kraków, a dokładnie Wzgórze

i pokoju. Wspólna modlitwa koronki do Miłosierdzia Bożego w Kaplicy przed cudownym obrazem Jezusa Miłosiernego była jednym z najważniejszych duchowych momentów wyjazdu.

Nie mogło zabraknąć również wizyty w Sanktuarium św. Jana Pawła II, które znajduje się nieopodal. Pielgrzymi mieli możliwość zobaczyć relikwie papieża Polaka, zwiedzić muzeum poświęcone jego życiu i nauczaniu oraz uczestniczyć w Mszy św. Wiele osób nie kryło wzruszenia, wspominając osobiste spotkania z Janem Pawłem II lub jego wpływ na ich życie.

do wzajemnego wsparcia i zawiązywania nowych przyjaźni. Dzięki zaangażowaniu organizatorów, wolontariuszy i opiekunów osoby z

niepełnosprawnościami mogły bezpiecznie i komfortowo uczestniczyć we wszystkich punktach programu. Ten wyjazd na długo pozostanie

w naszych sercach – jako piękne świadectwo wiary, miłości i wspólnoty.

Grzegorz Sakson,
prezes „LitPolinva”

Wawelskie – serce polskiej historii i duchowości. Uczestnicy mieli okazję odwiedzić Katedrę Wawelską, pomodlić się przy grobie św. Stanisława i oddać hołd wielu zasłużonym dla Polski osobistościom spoczywającym w krypcie. Kolejnym etapem były Łagiewniki, gdzie uczestnicy odwiedzili Sanktuarium Bożego Miłosierdzia. To miejsce, związane z objawieniami św. Faustyny Kowalskiej, wywarło ogromne wrażenie swoją atmosferą modlitwy

Ostatnim ważnym punktem pielgrzymki była Częstochowa i odwiedzenie Jasnej Góry. Tam, przed obliczem Matki Bożej Częstochowskiej, uczestnicy powierzali swoje intencje, dziękowali za otrzymane łaski i prosili o siłę na codzienne trudności. Obecność w tym miejscu, tak bliskim sercu każdego Polaka, dała poczucie wspólnoty i głębokiego duchowego umocnienia

Pielgrzymka była nie tylko czasem modlitwy, ale również okazją

X MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL MUZYKI CHÓRALNEJ

O ZŁOTĄ WSTĘGĘ SOLCZY

w kościele pw. Wniebowstąpienia Pańskiego w Ejszyskach

14 CZERWCA 2025 R.
godz. 11.30–15.00 – przesłuchania konkursowe
16 chórów z Litwy i Polski
godz. 18.00 – Msza Święta
godz. 19.00 – koncert Państwowego Chóru Kameralnego „Polifonia” z Szawli, dyrektor artystyczny i główny dyrygent Linas Balandis
godz. 19.30 – ogłoszenie wyników

15 CZERWCA
godz. 11.30 – koncert z udziałem laureatów pierwszych miejsc w poszczególnych kategoriach oraz zdobywcę Grand Prix
godz. 12.00 – Msza Święta

Patronat honorowy: MER-SAMORZĄDU REJONU SOLECHNIKIEGO ZDZISŁAW PALEWICZ

Portal dla Ciebie i o Tobie

Rubryka powstała przy współpracy „Tygodnika Wileńszczyzny” z portalem L24.lt. Portal L24 jest jednym z dwóch czterojęzycznych portali informacyjnych na Litwie, wydawanym w językach: polskim, litewskim, rosyjskim i angielskim.

Do Domu Pana odszedł Syn Ziemi Wileńskiej mjr Bogusław Nizieński

Z ogromnym smutkiem przyjęliśmy wiadomość, że w wieku 97 lat na wieczną wartę odszedł pochodzący z Wilna polski prawnik, sędzia, działacz społeczny, żołnierz Armii Krajowej, honorowy członek Związku Polaków na Litwie, aktywny działacz środowisk kresowych, wielki patriota Ziemi Wileńskiej i przyjaciel Polaków mieszkających na Litwie – major Bogusław Nizieński.

Janusz

Wielki polski patriota. Niech spoczywa w pokoju!

z Wilna

Kilka lat temu podczas Apelu Pamięci w podwileńskich Krawczunach powiedział: „Jestem dumny z tego, że jestem wileńszczytą, że mogę powoływać się na to. Moje serce bije szczególnie dla Wilna. Ja Wilna nie oddam w sercu nikomu”.

Teresa

Człowiek wielu zasług, współczesny Niezłomny. Niech dobry Bóg przyjmie go do swego królestwa!

Krzysztof

Pan sędzia Nizieński często odwiedzał Wilno i Wileńszczyznę, uczestniczył w wielu uroczystościach patriotycznych organizowanych przez ZPL, np. na Rossie czy w Krawczunach. W lipcu zeszłego roku, przy okazji obchodów 80. rocznicy operacji „Ostra Brama” na wileńskiej Rossie, nie mógł już być osobiście, ale przesłał głęboki w treści list, pisząc m.in.:

„Odbudowanie duszy polskiej, która nie klęka przed przemocą i zewnętrznymi dyktatami, to nasz obowiązek. My, ostatni żołnierze AK bardzo pragniemy, aby młodzi Polacy, mieszkający w różnych zakątkach świata, a także tu, na Wileńszczyźnie, nigdy nie zapomnieli, że wolność jest darem najcenniejszym, że bardzo łatwo go utracić. Chcemy, aby każdy Polak pamiętał, że polskość to od wieków umiowanie niepodległości własnej ojczyzny ponad wszystko i duma z naszej przeszłości, której tak ważne karty zapisali w księdze dziejów powstańcy wileńscy roku 44-tego. Niech Matka Miłosierdzia z Ostrej Bramy błogosławi nam w walce o odbudowanie ducha narodu, a wtedy Bóg da zwycięstwo” - z takim przesłaniem zwrócił się w swym liście mjr. Nizieński. Spoczywaj w pokoju!

Stanisław

Sędzia Bogusław Nizieński w sprawach wileńskich blisko współpracował z liderem polskiej społeczności na Litwie Waldemarem Tomaszewskim, prezesem AWPL i ZPL. Często bywał razem z nami na różnych uroczystościach patriotycznych czy integracyjnych, zawsze z dumą podkreślając swoje wileńskie korzenie.

Wieczny odpoczynek...

Tadeusz

„Wielki Polak, niezłomny patriota” - napisał prezydent Andrzej Duda. - „Wierny swoim zasadom, wielki orędownik dekomunizacji, służył Polsce z odwagą, uczciwością i głębokim poczuciem odpowiedzialności. Pozostanie symbolem niezłomnej postawy i wzorem dla kolejnych pokoleń.”

W litewskim Sejmie bez dobrej woli

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

Litewski Sejm po raz kolejny wyrzucił do kosza projekty noweli do ustawy o mniejszościach narodowych i dotyczącej pisowni imion i nazwisk w dokumentach tożsamości – obydwu autorstwa posłów Akcji Wyborczej Polaków na Litwie – Związku Chrześcijańskich Rodzin.

Proponowane przez posłów poprawki do ustawy przewidują m.in. możliwość dwujęzycznych nazw ulic i miejscowości oraz umożliwienie komunikowania się w urzędach w języku mniejszości narodowej na terytoriach zwarcie zamieszkiwanych przez mniejszości narodowe, uregulowanie kwestii oryginalnej pisowni imion i nazwisk. Proponuje się, aby w ustawie znalazł się zapis o zakazie asymilacji osób należących do mniejszości narodowej wbrew ich woli oraz o tym, że „przy jednoczesnym wzmocnieniu nauczania języka państwowego, warunki nauki języka ojczystego mniejszości narodowej nie mogą ulec pogorszeniu”. W projekcie ustawy wspomniano również o zobowiązaniu Głównej Komisji Wyborczej do nienaruszania praw mniejszości narodowych na terytoriach zwarcie przez nich zamieszkiwanych przy ustalaniu lub zmianie granic okręgów wyborczych.

Krzysztof

To pokazuje w oczywisty sposób złą wolę litewskich polityków, którzy nie chcą faktycznego rozwiązania spraw związanych z prawami mniejszości narodowych.

Przyjęcie w zeszłym roku fatalnej ustawy o mniejszościach narodowych niczego nie rozwiązuje, a jednocześnie jest alibi dla nacjonalizmu litewskiego, że oto niby sprawa załatwiona. Cynizm i bezczelność na całego.

E.A.

Jak zawsze zastaniają się konstytucją... Albo znajdują inne wytłumaczenie. Żenada.

z Polski

Minęło ponad trzydzieści lat od podpisania Traktatu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską o przyjaznych stosunkach i dobrosąsiedzkiej współpracy, a państwo litewskie nadal nie przestrzega wielu zapisów i w oczywisty sposób dyskryminuje naszych Rodaków mieszkających od setek lat u siebie, na ziemi ojców.

Kazimierz

Ta ustawa tak ważna dla mniejszości narodowych na Litwie, w tym szczególnie ważna dla Polaków, wciąż i wciąż czekają na swoją szansę, ale jakoś końca nie widać. Wszystko się ślimaczy, bo tak naprawdę litwisi nie chcą rozwiązać problemów mniejszości narodowych, tak to wygląda. Teraz też wygląda to na jakiś rodzaj rozgrywki politycznej, niby ustawa jakaś jest, ale to przecież gniot, który niczego nie rozwiązuje.

Darek

Konserwatyści i liberałowie są wyjątkowo zagorzałymi polakożercami. Od 1 stycznia 2010 r. Litwa nie ma Ustawy o mniejszościach narodowych, bowiem obowiązująca przez 20 lat ustawa wygasła i nie została przedłużona właśnie z winy konserwatystów i liberałów.

A gniot przygotowany przez tęczową ministkę Dobrowolską przyjęty przez Sejmas to kpina z ludzi i nic więcej.

Kieniewicz

Słowo skandal w przypadku tej pseudo ustawy z ubiegłego roku to mało powiedziane, to celowe szkodnictwo Dobrowolskiej i Radczenki, to działanie przeciw interesom mniejszości narodowych, a przede wszystkim to projekt przeciwko naszej polskiej mniejszości, która przecież na Wileńszczyźnie jest większością. To coś ma nas

upokorzyć i zamknąć usta, ale tak się nie stanie, bo my widzimy podstępne działanie dyżurnych niby Polaków, których lietuvisi wynajęli do niszczenia polskości. Nic dobrego po specjalistce od gender i homoseksualnych parad ministrzycy Dobrowolskiej spodziewać się nie można, bo to brak kompetencji do poważnych spraw. Tak samo po sprzedajnym doradcy premiera Radczence, którego partia likwiduje polskie szkoły trudno oczekiwać czegokolwiek dobrego. Ta niby ustawa nie ma żadnych pozytywnych konkretów, które by wzmacniały ochronę praw mniejszości narodowych, to raczej nóż w plecy.

Marcin

Po konserwatystach od Landsbergisa, tęczowych liberałach czy socdemach, niczego dobrego nie można oczekiwać. To zatwardziali przeciwnicy tak polskości jak i innych wspólnot narodowych poza lietuwską.

!!

Zła ustawa jest gorsza niż żadna. Dlatego niezbędne konieczne są poprawki - takie jak te wnoszone przez AWPL - do tego ustawowego gniota.

Wileński

Posłowie AWPL już nie raz wnosili rozsądne poprawki, które mogły naprawić ten bubel prawny, ale nie zostały przyjęte. Bo tak naprawdę ta „ustawa”, już w założeniach autorów, konserwatystów i liberałów, miała być tylko atropą.

Antoni M.

Polacy na Litwie, których polskie imiona czy nazwiska zawierają znaki diakrytyczne, np. litery „į”, nie mają możliwości zapisania swojego imienia i nazwiska w oryginalnej formie i zmuszone są zwracać się do sądu. Natomiast Litwini, mieszkający w Puńsku czy Sejnach w Polsce, mają prawo do zapisu w dokumentach tożsamości swego imienia i nazwiska w języku litewskim.

Nadszedł czas, byś opowiedział światu swoją historię!

**Byłeś świadkiem ciekawego zdarzenia?
Napisz, zrób zdjęcie, nakręć film na każdy temat
i prześlij na adres info@L24.lt,
a my je opublikujemy.**

**Wśród autorów najciekawszych tekstów
rozlosujemy atrakcyjne nagrody!
Świat czeka na twoją historię!**

www.L24.lt info@L24.lt

Flaga Wileńszczyzny

HYMN WILEŃSZCZYZNY

Wileńszczyzny drogi kraj

Słowa i muzyka
Jana Gabriela Mincewicza

Gdzie nad Wilią drżą kaczeńce,
Zapatrzone w modrą gładź,
Świętojańskie płyną wieńce
By dziewczętom szczęście dać.

Refren: Ukochana moja ziemio,
Wileńszczyzny drogi kraj.
Na nic Ciebie nie zamienię,
Z Tobą żyć i umrzeć daj.

W Ostrej Bramie dnia każdego,
Woła wiernych dzwonów spiż.
A Trzy Krzyże Wiwulskiego,
Jak drogowskaz wiodą wzwyż.

Refren: Ukochana moja ziemio...

Rozrzucone ojców kości,
Pośród jarów, pośród gór,
Co broniły tu polskości,
Dając dla nas piękny wzór.

Refren: Ukochana moja ziemio...

Szanowni Czytelnicy! Drodzy Mieszkańcy Wileńszczyzny!

Wileńszczyzna to szczególna i wyjątkowa ziemia, to dziedzictwo naszych przodków i spuścizna wielu pokoleń. Od wieków Wileńszczyzna to kraj wielonarodowościowy, gdzie obok siebie mieszkają Polacy i Białorusini, Rosjanie i Litwini, Żydzi i Tatarzy. Większość mieszkańców Wileńszczyzny, mimo tragicznych zawirowań historii XX wieku, nadal stanowią Polacy.

Każda wspólnota, aby mogła istnieć i rozwijać się, potrzebuje również symboli wokół których się jednoczy, na których może oprzeć swoją tożsamość. Dlatego na winiecie naszego Tygodnika widnieje jeden z herbów, ujmujących nasz symbol chrześcijański Trzech Krzyży górujących nad Wilnem oraz św. Michała Archanioła, zwalczającego zło i szatana. Symbol ten zaproponowano na początku lat dziewięćdziesiątych jako herb rejonu wileńskiego. Mając na uwadze fakt, że nasz Tygodnik jest medialnym głosem mieszkańców całej Wileńszczyzny, powstał symbol, który widnieje na pierwszej oraz innych stronach gazety, i który jest już szeroko używany podczas licznych uroczystości na Wileńszczyźnie. Symbol kojarzący się z naszą małą Ojczyzną, który stał się znakiem rozpoznawczym regionu.

Flaga Wileńszczyzny nawiązuje do barw narodowych, historii Ziemi Wileńskiej i jej rycerskich tradycji. Jest to biało-czerwona szachownica, na której widnieje Pogoń, będąca w czasach przedwojennych częścią herbu województwa wileńskiego. Flaga Wileńszczyzny jest pomostem łączącym naszą piękną przeszłość z naszymi teraźniejszymi losami. Jest elementem, który nas jednoczy i pomaga budować poczucie wspólnoty opartej na hasle „Bóg, Honor, Ojczyzna”.

KALENDARIUM HISTORYCZNE WILEŃSZCZYZNY: 29 maja - 4 czerwca 2025 r.

29 maja 1861 r. w Paryżu zmarł Joachim Lelewel, historyk, działacz polityczny, profesor Uniwersytetu Wileńskiego. W 1929 r. jego prochy zostały sprowadzone do Wilna i złożone na cmentarzu na Rossie.

29 maja 1921 r. w Wilnie została założona wileńska drużyna harcerska „Czarna Trzynastka” im. Zawiszy Czarnego.

29 maja 2015 r. w Wilnie odbył się XIV Zjazd ZPL. Na prezesa ponownie wybrano Michała Mackiewicza.

30 maja 1762 r. w Wilnie urodził się Feliks Janiewicz, skrzypek, kompozytor, dyrygent.

30 maja 1881 r. zmarł Piotr Sławiński, astronom, profesor Uniwersytetu Wileńskiego. Przyczynił się do zaopatrzenia wileńskiego obserwatorium w niezbędne przedmioty.

30 maja 1942 r. urodziła się Alwida Antonina Bajor, znana wileńska dziennikarka i publicystka.

30 maja 1950 r. sowieci wysadzili w powietrze pomnik Trzech Krzyży w Wilnie.

31 maja 2010 r. odbyła się uroczysta konsekracja kościoła pw. św. Jana Bosko w wileńskiej dzielnicy Leszczyński (Lazdynai).

2 czerwca 1939 r. urodziła się Teresa Klimašauskienė, dyrektorka Szkoły Podstawowej w Kolonii Wileńskiej, autorka książek „Kolonja Wileńska – Pavilnys”, „Pavilnys. Wileńska Kolonia Kolejowa”, „Mój dawny świat. Mano praeitis”. Zmarła w 2014 r.

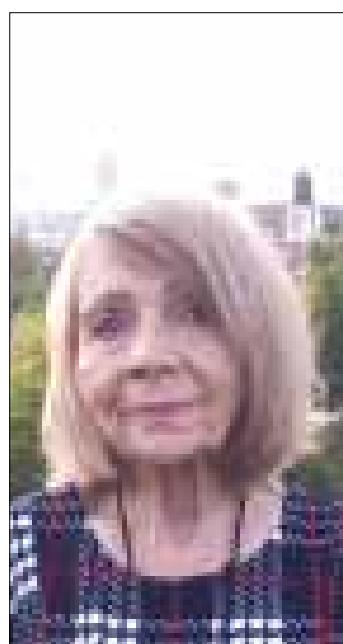
3 czerwca 1757 r. w Nieświeżu zmarł Jan Antoni Pozakowski, ksiądz, historyk, profesor filozofii w Akademii Wileńskiej.

3 czerwca 1854 r. urodził się Wacław Makowski, zasłużony wydawca i księgarz wileński.

3 czerwca 1992 r. w Celi Konrada w Wilnie po 53 latach przerwy wznowione zostały Środy Literackie. Jej gościem był przybyły wówczas na Litwę Czesław Miłosz.

Alwida Bajor – znana wileńska dziennikarka

Alwida Antonina Bajor urodziła się w Wilnie 30 maja 1942 r. Jeszcze jako studentka polonistyki Wileńskiego Uniwersytetu Pedagogicznego podjęła w 1962 r. pracę w redakcji dziennika „Czerwony Sztandar”. Od 1980 r. do odejścia z gazety pełniła funkcję kierownika działu literatury i sztuki. W latach 1991 – 1994 r. była redaktorem polskojęzycznych audycji i słuchowisk stacji radiowej „Vilniaus Varpas”. Pracowita i pełna twórczych pomysłów współpracowała z periodykami polskimi, litewskimi i rosyjskimi w Wilnie. Publikowała artykuły na tematy kulturalne na łamach „Naszej Gazety”, „Magazynu Wileńskiego”, „Echa Litwy”, „Kinas”, „7 meno dienas”, „Veidas”, „Spotkań Lwowskich”, „Kwartalnika Filmowego”, „Zestańca”. Ogółem miała w dorobku ponad 2 tysiące publikacji. Były to recenzje ze spektakli i filmów, wywiady, rozmowy, szkice, reportaże, artykuły o historii, etnografii, etnologii, polskich dworach na Litwie. Wojażowała po Litwie w poszukiwaniu materialnych śladów w dawnych pałacach, dworach i dworach polskich Radziwiłłów, Tyszkiewiczów, Sapiehów, Karpiów, Piłsudskich, Billewiczów. Szczególne miejsce zajmują reportaże z Sienkiewiczowskiej Łaudy, publikowane w „Kurierze Wileńskim” w serii „Śladami „Potopu” Henryka Sienkiewicza”. Opracowała i opubli-

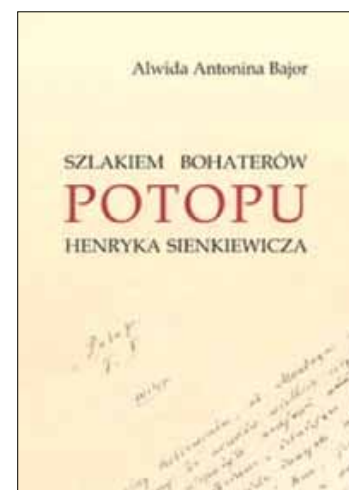

kowała pamiętnik przedwojennego redaktora dziennika „Dzień Kowieński” Kazimierza Szwojnickiego pt. „Moje kowieńskie „Dziady”, „Wspomnienia...” moskiewskiego przedsiębiorcy i obywatela USA Iwana Gałoczkina z jego spotkań z Feliksem Dzierżyńskim. Pisała scenariusze sztuk teatralnych dla Teatru Polskiego i Polskiego Studia Teatralnego w Wilnie oraz dla Teatru Polskiego w Moskwie. Od 2000 r. współpracowała z Wydawnictwem Naukowo-Literackim „Znicz” w Wilnie.

Alwida Bajor jest autorką książek

„Piorun, jezioro czerwone” (Wydawnictwo Polskie w Wilnie), „Druskieniki i okolice” (Wyd. „Šviesa”, Kowno, 1998), „Mickiewicza młodości kraje” (Wydawnictwo Polskie w Wilnie), albumu „Polskie Studio Teatralne w Wilnie 1960-2010” (Warszawa, 2012), „Szlakiem bohaterów „Potopu” Henryka Sienkiewicza” („Narodowe Centrum Kultury”, Warszawa, 2016). W 1992 r. otrzymała Nagrodę Literacką im. Czesława Miłosza, w 2007 r. – Nagrodę Literacką im. Witolda Hulewicza. W 2018 r. została odznaczona Krzyżem Kawalerskim Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej, a w 2022 r. – Krzyżem Oficerskim Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej.

Alwida Bajor zmarła 23 stycznia 2024 r.

Kosmiczny lot „Kometos” zakończony srebrnym lądowaniem

Pomyślnie zrealizowana misja

Z radością informujemy, że drużyna gimnazjum w Awize-niach (rejon wileński) „Kometos” 20 maja doskonale zaprezentowała się w konkursie edukacyjnych satelitów „CanSat Lietuva 2025”, zainicjowanym przez Europejską Agencję Kosmiczną, zajmując zaszczytne II miejsce!

Konkurs, organizowany przez grupę agencji innowacji „Space Hub LT” oraz Litewskie Muzeum Etnokosmologii, zaprasza uczniów z całej Litwy do stworzenia i wystrojenia prototypu małego satelity – „CanSat”

– który symuluje funkcje prawdziwego satelity. To doskonała okazja dla młodych inżynierów, aby w praktyce zastosować wiedzę z fizyki, informatyki i inżynierii, pracując zespołowo i rozwiązując rzeczywiste wyzwania.

Nasza drużyna „Kometos” wyróżniła się doskonałym przygotowaniem technicznym, kreatywnością oraz umiejętnością efektywnej współpracy. Członkowie zespołu nie tylko pomyślnie zrealizowali swoją misję, ale również przygotowali wysokiej jakości dokumentację techniczną i profesjonalnie zaprezentowali swoją pracę komisji.

Szczególnie jesteśmy dumni z uczennicy Justyny Szaluchańskiej, która została uznana za najlepszą inżynierkę konkursu. Jej wyjątkowa wiedza techniczna, umiejętność rozwiązywania problemów i przywództwo przyczyniły się do świetnego wyniku zespołu i zostały dostrzeżone oraz docenione przez komisję ekspertów.

Jesteśmy dumni, podziwiamy i życzymy, aby to był dopiero początek podróży ku jeszcze większym wyzwaniom – a może nawet ku prawdziwemu kosmosowi.

Alina Makowska,
liderka drużyny „Kometos”

25. Międzynarodowy Konkurs „Muszelki Wigier”

Sukces młodzieży z Gimnazjum im. J. I. Kraszewskiego

Młodzież z Gimnazjum im. Józefa Ignacego Kraszewskiego w Wilnie wzięła udział w jubileuszowej, 25. edycji Międzynarodowego Konkursu „Muszelki Wigier”, który 9-10 maja odbył się w Suwałkach.

Wydarzenie co roku gromadzi młodych wykonawców z Polski i

zagranicy, prezentujących swoje umiejętności w kategoriach muzycznych, wokalnych i tanecznych. Reprezentanci szkoły wrócili z konkursu z licznymi nagrodami. Chór zespołu „Pierwiosnki” zdobył Złotą Muszelkę oraz Nagrodę Prezydenta za starannie przygotowany i spójny występ.

Grupa wokalna „Plotki” została wyróżniona Srebrną Muszelką za interesującą interpretację i dobre zgranie. Grupa taneczna zespołu „Pierwiosnki” otrzymała Brązową Muszelkę za udaną choreografię i wyraźne zaangażowanie. Solistka Urszula Wołkowicka zdoby-

ła Srebrną Muszelkę za przejmujące wykonanie utworu „Hymn” z repertuaru Sanah. Jej występ wyróżnił się autentycznością, emocjonalną siłą przekazu i sceniczną dojrzałością. Uczniów do konkursu przygotowały: Janina Stupenko – kierowniczka zespołu „Pierwiosnki”, instruktorka grupy wokalne „Plotki” oraz opie-

kunka solistki Urszuli Wołkowickiej, Teresa Bożerodska – choreografka zespołu tanecznego.

Podczas wyjazdu młodzież była wspierana przez opiekunki: Marię Dunowską, Jolantę Raczewską, która dodatkowo wspierała przygotowania artystyczne, Katrię Metlewską.

Wyjazd do Warszawy na konferencję z okazji 50-lecia UTW

Dni pełne emocji

W dniach 17-20 maja mieliśmy okazję wraz z Ludmiłą Chwisiuk reprezentować UTW „Optymiści” w Niemenczynie i wziąć udział w wyjątkowej konferencji z okazji 50-lecia Uniwersytetów Trzeciego Wieku, która odbyła się w Warszawie.

Wyjazd obfitował w ciekawe wydarzenia i niezapomniane wydarzenia. Pierwszego dnia zwiedziliśmy miejscowość Karolin, gdzie mieści się siedziba Państwowego Zespołu Ludowego Pieśni i Tańca „Mazowsze”. Pracownicy zespołu opowiedzieli o jego historii, pokazali piękne, barwne kostiumy z różnych regionów Polski, przeprowadzili kurs nauki śpiewu, a następnie mieliśmy okazję uczestniczyć w koncercie,

było to przepiękne, barwne widowisko.

Drugiego dnia poszliśmy do Teatru Wielkiej Opery Narodowej, gdzie odbyła się uroczysta część konferencji. Spotkanie zgromadziło licznych gości, przedstawicieli władz, sponsorów, a także wielu słuchaczy z zagranicy i Polski. W programie było przemówienie, koncert artystyczny oraz poczęstunek. Były to dwa dni pełne emocji i wspólnych spotkań.

Z całego serca dziękujemy Krystynie Lewkowicz, prezesce Ogólnopolskiego Porozumienia UTW za zaproszenie i ciepłe przyjęcie.

Józefa Gulbicka,
prezeska UTW „Optymiści” w Niemenczynie

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

Szanowni Czytelnicy „Tygodnika Wileńszczyzny”, już w dwóchsetnym osiemdziesiątym szóstym wydaniu mają Państwo możliwość codziennie spotykać się ze Słowem Bożym. Cieszymy się niezmiennie, że możemy przybliżyć życie, słowa i czyny Jezusa opisane w Ewangeli. Zamieszczamy Ewangelię na każdy dzień roku liturgicznego. Każdy fragment opatrzony został krótkim rozważaniem, które przyczynia się do refleksji nad przeczytaniem Słowem Bożym i pomaga w zrozumieniu tego, co chce powiedzieć nam Stwórca. Na koniec każdego rozważania proponujemy krótką modlitwę, która wskazuje jedną z wielu dróg wcielania Go w życie. Niech Słowo Boże będzie inspiracją w naszym życiu.

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

**Czwartek
29 maja 2025
Św. Urszuli Ledóchowskiej,
dziewicy, wspomnienie**

J 16, 16-20

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA**

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Jeszcze chwila, a nie będziecie Mnie już widzieć, ale wkrótce znowu Mnie zobaczycie”. Niektórzy uczniowie zaczęli pytać między sobą: „Co znaczą słowa, które do nas mówi: «Jeszcze chwila, a nie będziecie Mnie już widzieć, ale wkrótce znowu Mnie zobaczycie» oraz: «Odchodzę do Ojca»?”. Mówili również: „Co oznacza owo «jeszcze chwila»? Nie wiemy, o czym mówi”. Jezus, wiedząc, że chcieli Go zapytać, powiedział im: „Zastanawiacie się między sobą nad tym, że powiedziałem: Jeszcze chwila, a nie będziecie Mnie już widzieć, ale wkrótce znowu Mnie zobaczycie. Uroczycie zapewniam was: Wy będziecie płakać i narzekać, świat zaś będzie się cieszył. Wy będziecie się smucić, lecz wasz smutek przemieni się w radość”.

NASZA CHWILA

Ból, smutek, tęsknota za kimś bliskim nie są nam obce. Możemy pogrążyć się w cierpieniu albo ofiarować je Bogu jako dar miłości czy zadośćuczynienie za grzechy i żyć dalej nadzieją. A tą nadzieją jest Jezus. Szukajmy Go w swoim życiu. Może dziś Go nie widzimy, przeżywamy trudny czas, ale to wszystko jest dla naszego dobra, abyśmy bardziej potrafili kochać. On jest naprawdę blisko i czuwa nad nami. Rozważajmy Jego słowo, które nam zostawił, i żyjmy zgodnie z Jego oczekiwaniami. Bądźmy Jego przyjaciółmi. Wykorzystajmy nasze życie – tę chwilę, aby w wieczności móc przebywać z Nim twarzą w twarz.

Jezu, wlej we mnie nadzieję, że w oczekiwaniu na spotkanie z Tobą mój smutek przemieni się w radość.

**Piątek,
30 maja 2025
św. Jana Sarkandra,
prezbitera
i męczennika**

J 16, 20-23a

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA**

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Uroczycie zapewniam was: Wy będziecie płakać i narzekać, świat zaś będzie się cieszył. Wy będziecie się smucić, lecz wasz smutek przemieni się w radość. Kobieta, gdy ma rodzić, przeżywa ból, bo nadszedł jej czas. Kiedy jednak wyda na świat dziecko, zapomina o udręce z powodu szczęścia, że oto pojawił się na świecie człowiek. Podobnie i wy – teraz się smucicie, lecz Ja znowu was zobaczę i wtedy wasze serce będzie się radowało, a nikt nie pozbawi was tej radości. W owym dniu o nic nie będziecie Mnie już pytać”.

NOWE ŻYCIE

Jezus porównuje uczestniczenie apostołów w Jego tajemnicy paschalnej do porodu. Apostołowie nie rozumieli, bali się, stchórzyli, opuścili Jezusa. Tymczasem Jego śmierć była czasem duchowego rodzenia ich do nowego życia, życia w łasce. Spotkanie ze Zmartwychwstałym nappełniło ich nową radością, której nic ani nikt nie był w stanie im odebrać. Każde nawrócenie jest nowym narodzeniem, wiąże się z cierpieniem i radością. I jeśli cierpienie budzi w nas obawy, to obietnica radości wspiera nas w podejmowaniu wyzwania ciągłego nawracania się. Każde spotkanie z Jezusem, doświadczenie Jego obecności jest źródłem głębokiej radości.

Jezu, dzięki Tobie wciąż na nowo mogę rodzić się do życia w łasce. Dziękuję Ci.

**Sobota,
31 maja 2025
Nawiedzenie Najświętszej
Maryi Panny, święto**

Łk 1, 39-56

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA**

W tych dniach Maryja wybrała się w drogę i spiesząc się, poszła w górskie okolice, do pewnego miasta judzkiego. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, podskoczyło dziecko w jej łonie, a Duch Święty nappełnił Elżbietę. I zawołała donośnym głosem: „Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony owoc Twojego łona! Czemu zawdzięczam to, że matka mojego Pana przychodzi do mnie? Gdy tylko usłyszałam Twoje pozdrowienie, podskoczyło z radości dziecko w moim łonie. Szczęśliwa jest Ta, która uwierzyła, że wypełnią się słowa powiedziane Jej przez Pana”. Wtedy Maryja powiedziała: „Wielbi Pana moja dusza i mój duch rozradował się w Bogu, moim Zbawicielu, bo spojrzał na uniżenie swojej służebnicy. Odtąd wszystkie pokolenia będą mnie nazywać szczęśliwą, gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmogący. Święte jest Jego imię! Jego miłosierdzie przez wszystkie pokolenia dla tych, którzy się Go boją. Okazał moc swego ramienia: rozproszył zarozumiałych pyszałków; panujących usunął z tronów, a wywyższył poniżonych; głodnych nasycił dobrami, a bogatych z niczym odprawił; ujął się za swoim sługą Izraelem, kierując się swoim miłosierdziem, jak to obiecał naszym przodkom, Abrahamowi i jego potomstwu na wieki”.

MIEĆ SERCE MISYJNE

Magnificat to dziękczynienie za każdy dar od Boga i każdy kolejny dzień życia. Czy my dziękujemy Bogu za otrzymane dary? Czy w ogóle zdajemy sobie sprawę, jak wiele otrzymujemy od Boga? Jak nas kocha? Czy uwielbiamy Go? Spróbujmy więcej dziękować Bogu i uwielbiać Go, a doświadczymy więcej radości, pokoju. Magnificat to modlitwa, która jest treścią naszego życia, która wprowadza nas do maryjnej szkoły wiary. Dajmy się prowadzić Maryi. I na Jej wzór nieśmy Jezusa innym. Bądźmy świadomymi członkami Kościoła misyjnego.

Panie Jezu, uwielbiam Cię w swoim życiu, dziękuję za Twoją miłość i proszę o serce misyjne.

**Niedziela,
1 czerwca 2025
Uroczystość Wniebowstąpienia
Pańskiego**

Łk 24,46-53

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA**

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Tak jest napisane: Mesjasz będzie cierpiał i trzeciego dnia zmartwychwstanie; w imię Jego głoszone będzie nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom, począwszy

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

od Jerozolimy. Wy jesteście świadkami tego. Oto Ja ześlę na was obietnicę mojego Ojca. Wy zaś pozostaniecie w mieście, aż będziecie uzbrojeni mocą z wysoka". Potem wyprowadził ich ku Betanii i podniósłszy ręce błogosławił ich. A kiedy ich błogosławił, rozstał się z nimi i został uniesiony do nieba. Oni zaś oddali Mu pokłon i z wielką radością wrócili do Jerozolimy, gdzie stale przebywali w świątyni, wielbiąc i błogosławiąc Boga.

NIEBO ISTNIEJE

Dzisiaj przeżywamy uroczystość Wniebowstąpienia. Patrzymy na niebo i ponownie widzimy Jezusa w Jego boskim majestacie. Objawił nam Boga, odkupił nasze grzechy i „został wzięty do nieba i zasiadł po prawej stronie Boga”. On otworzył nam niebo. A w domu Ojca jest mieszkań wiele. My też mamy nadzieję, że kiedyś tam zamieszkamy. Dlatego starajmy się żyć blisko Jezusa, być Jego świadkami i dzielić się Jego miłością z bliźnimi. I tak tajemnica Wniebowstąpienia Pańskiego staje się dla nas źródłem prawdziwej radości. Przypomina nam o czymś wielkim – o tym, że istnieje niebo.

Panie, dziękuję Ci, że obdarowałeś mnie miłością, że otworzyłeś przede mną niebo.

**Poniedziałek,
2 czerwca 2025**

J 16, 29-33

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA

Uczniowie powiedzieli do Jezusa: „Oto teraz nauczysz otwarcie i nie używasz przypowieści. Teraz wiemy, że wszystko jest Ci znane i nie potrzebujesz, aby ktoś Cię pytał. Dlatego wierzymy, że przyszedłeś od Boga”. Jezus im odpowiedział: „Dopiero teraz wierzyć? Oto nadchodzi godzina, a nawet już nadeszła, że rozpierzchniecie się, każdy w swoją stronę i pozostawicie Mnie samego. Lecz Ja nie jestem sam, ponieważ ze Mną jest Ojciec. To wam

powiedziałem, abyście radowali się pokojem dzięki Mnie. W świecie będziecie doświadczali ucisków, lecz ufajcie! – Ja zwyciężyłem świat”.

JEZUS ZWYCIĘŻYŁ ŚWIAT!

Uczniowie wyznają Jezusowi, że wierzą, że przyszedł od Boga. A my? Czy wierzymy, że Jezus jest Synem Boga? Czy jesteśmy gotowi świadczyć o Nim, nawet jeśli czekają nas prześladowania? Jezus mimo że mówi o prześladowaniach, zachęca nas do ufności, ofiarowuje nam pokój. Przypomina, że On nie jest sam, że zawsze jest z Nim Bóg. Mówiąc o swojej jedności z Bogiem, która jest źródłem Jego mocy, i nas zachęca do życia w łączności z Bogiem. Nie powinniśmy się lękać. Ci, którzy dzisiaj prześladowują chrześcijaństwo, kiedyś przegrają – bo Jezus zwyciężył świat! Zwyciężył przez swoją mękę i zmartwychwstanie.

Jezu, przepraszam, że tak często Ci nie ufam. Dziś otwieram swoje serce dla Ciebie, bo wiem, że Ty wszystko zwyciężasz.

**Wtorek,
3 czerwca 2025**

J 17, 1-11s

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA

W czasie ostatniej wieczerzy Jezus podniósł swoje oczy ku niebu i powiedział: „Ojcze, nadeszła godzina. Obdarz chwałą swego Syna, aby i Syn Ciebie obdarzył chwałą. Przekazałeś Mu władzę nad wszystkim, co żyje, aby On dał życie wieczne wszystkiemu, co Mu dałeś. A życie wieczne polega na tym, aby wszyscy poznali Ciebie, jedynego, prawdziwego Boga i Tego, którego posłałeś – Jezusa Chrystusa. Ja obdarzyłem Cię chwałą na ziemi przez wypełnienie dzieła, które Mi zleciłeś do wykonania. Teraz zaś Ty, Ojcze, obdarz Mnie u siebie tą chwałą, jaką miałem u Ciebie przed zaistnieniem świata. Objawiłem Twoje imię ludziom, których Mi dałeś ze świata. Należeli do Ciebie, lecz dałeś Mi ich, a oni zachowali Twoją naukę. Teraz wiedzą, że wszystko, co Mi

dałeś, pochodzi od Ciebie oraz że przekazałem im naukę, jaką Ty Mi przekazałeś. Oni ją przyjęli i naprawdę poznali, że przyszedłem od Ciebie. Uwierzyli też, że to Ty Mnie posłałeś. Ja za nimi proszę – nie proszę za światem. Proszę za tymi, których Mi powierzyłeś, gdyż należą do Ciebie. Wszystko, co jest moje, jest Twoje, a to, co Twoje, jest moje. Ja w nich doznałem chwały. I już nie jestem na świecie, lecz oni są na świecie. Ja wracam do Ciebie”.

JEZUS MODLI SIĘ ZA NAS

Dzisiaj jesteśmy świadkami wielkiej modlitwy Jezusa. Zbawiciel najpierw modli się za siebie, pokazując nam wielkość Ojca, Jego miłość. Następnie prosi za tymi, których uformował – za swoimi uczniami, ale możemy być pewni, że modli się także za nas. To niesamowite, że nasz Pan o nas pamięta. Pragnie, abyśmy żyli w bliskości z Bogiem, jak najczęściej uczestniczyli w Eucharystii, czytali Pismo Święte, żebyśmy wzrastali duchowo. Chce, abyśmy mieli życie wieczne, które ma sam Bóg. Jak wielka musi być Jego miłość, że wciąż troszczy się o nas? Powierzajmy Mu samych siebie, swoje troski, aby On zanosił je do Boga. I biorąc przykład z Jezusa, módlmy się także za naszych braci.

Jezu, dziękuję za Twoją modlitwę, za to, że wciąż troszczysz się o mnie. Wiem, że pragniesz, abym i ja trwał w tej modlitwie. Przepraszam, że nie zawsze potrafię.

**Środa,
4 czerwca 2025**

J 17, 11b-19

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA

W czasie ostatniej wieczerzy Jezus podniósł swoje oczy ku niebu i powiedział: „Ojcze Święty, strzeż ich w imię Twoje, które Mi dałeś, aby byli jedno jak My. Kiedy byłem z nimi, chroniłem ich w imię Twoje, które Mi dałeś, i ich ustrzegłem. Żaden z nich się nie zagubił, poza synem zatracenia, aby wypełniło się Pismo. Teraz wracam do Ciebie, a mówię to na świecie, aby wypełniła ich moja radość. Ja przekazałem im Twoją naukę, a świat ich znienawidził, gdyż nie należą do świata, podobnie jak i Ja nie należę do tego świata. Nie proszę, abys ich zabrał ze świata, lecz abys ich ustrzegł przed złem. Oni nie należą do świata, tak jak i Ja nie należę do tego świata. Uświęć ich przez prawdę! Twoja nauka jest prawdą. Podobnie jak Mnie posłałeś na świat, tak i Ja ich posłałem na świat. Ja uświęcam się za nich, aby i oni zostali uświęceni w prawdzie”.

NIE NALEŻYMY DO ŚWIATA

Niekiedy się nam wydaje, że jesteśmy zupełnie sami, i samotność staje się dla nas ciężarem. Tymczasem tak nie jest. Z nami zawsze jest Jezus. Sam bardzo głęboko wchodzi w naszą samotność. Pragnie, abyśmy byli z Nim jedno. Płaci za to najwyższą cenę – na krzyżu oddaje za nas swe życie. Jesteśmy dla Niego bardzo ważni, dlatego w czasie ostatniej wieczerzy prosi Boga, aby nas strzegł przed złem. Walczy o nas, bo my należymy do Niego, i chociaż żyjemy na tym świecie, to nie należymy do świata, tak jak On do świata nie należy. Jesteśmy w sercu i modlitwie Jezusa.

Panie Jezu, przepraszam, że tak wiele razy zwątpiłem i zawiodłem, i dziękuję, że Ty wciąż walczysz o mnie i pokazujesz, jak jestem dla Ciebie ważny.

Ruch sprzeciwu wobec „okupas”

W Lizbonie (Portugalia) zaczęła działać pierwsza firma usuwająca dzikich lokatorów, tzw. okupas. Przykład przyszedł z Hiszpanii, gdzie okupowanie cudzych mieszkań, m.in. przez imigrantów, stało się poważnym problemem społecznym, a właściciele – w obliczu bezradności sądów – wzięli sprawy w swoje ręce.

Najbardziej majątni coraz bogatsi

Najnowsza analiza organizacji Oxfam, która walczy z biedą i niesprawiedliwością na świecie, pokazuje, że najbogatsi Amerykanie, a w szczególności dziesięciu z nich, zarobili w minionym roku fortunę. Powiększyli swój majątek łącznie o 365 miliardów dolarów. Ponad połowa tej kwoty, bo aż 186,1 miliarda dolarów, trafiła do Elona Muska, najbogatszego człowieka na świecie. Dla porównania, typowy amerykański pracownik zarobił w 2023 roku nieco ponad 50 tys. dolarów.

Zagłodzenie Strefy Gazy

Izrael blokuje dostawy pomocy humanitarnej do Strefy Gazy. Międzynarodowe organizacje zaalarmowały o szerzącym się głodzie. W kolejnych izraelskich bombardowaniach zginęły 52 osoby. Sytuacja w miejscach ogarniętych wojną jest coraz trudniejsza. Od marca nie dociera tam żaden personel humanitarny. Izraelska armia kontroluje obecnie 77 proc. terytorium Strefy Gazy.

Uczelnie USA mniej dostępne

Administracja prezydenta Donalda Trumpa nakazała amerykańskim placówkom dyplomatycznym za granicą wstrzymanie nowych spotkań z cudzoziemcami ubiegającymi się o wizy studenckie w ramach programów wymiany. Departament Stanu przygotowuje się do zaostreżenia weryfikacji zagranicznych studentów.

Szwecja redukuje zagrożenie

Szwedzkie służby specjalne SAPO poinformowały o obniżeniu po prawie dwóch latach poziomu zagrożenia terrorystycznego ze stopnia czwartego (wysokiego) do trzeciego (podwyższonego) do piąciostopniowej skali. Podwyższony poziom obowiązywał od sierpnia 2023 r. i wiązał się z obawami o reakcje po dokonywanych w Szwecji aktach palenia Koranu. Jesienią 2023 roku w Brukseli od kul dżihadysty zginęło dwóch szwedzkich kibiców mających na sobie koszulki narodowej drużyny.

W Miednoje zdewastowano polski pomnik. Jest reakcja polskiego MSZ

Rosja otrzymała notę w sprawie dewastacji upamiętnienia w Miednoje polskich jeńców - ofiar zbrodni katyńskiej - poinformował 26 maja Minister Spraw Zagranicznych RP Radosław Sikorski. Dewastacja pomnika jest realizacją stalinowskiej wersji narracji historycznej - podkreślił Sikorski.

W ubiegłym tygodniu Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP podało, że zdewastowany został pomnik jeńców - ofiar zbrodni katyńskiej, pochowanych na Polskim Cmentarzu Wojennym w Miednoje w Rosji. Na podstawie decyzji Prokuratury Obwodu Tverskiego z pomnika cmentarnego skuto płaskorzeźbę orderu Krzyża Wojennego Virtuti Militari oraz Krzyża Kampanii Wrześniowej 1939.

„To oczywiście jest po pierwsze realizacja stalinowskiej wersji narracji historycznej i tu jest jedno ze źródeł też rosyjskiego imperializmu, więc to jest bardzo niebezpieczne. Nota już została wręczona” - powiedział w poniedziałek w radiu RMF FM Sikorski.

„Proszę pamiętać, że jest duża różnica między pomnikami wdzięczności, a cmentarzami i mogiłami. Nasze krzyże były na mogile pomordowanych polskich więźniów, jeńców wojennych w Miednoje” - przypomniał.

Na cmentarzu w Miednoje pochowane są ofiary zbrodni katyńskiej

z 1940 roku. 6300 polskich oficerów, funkcjonariuszy Policji Państwowej, urzędników z obozu w Ostaszkowie rozstrzelanych przez NKWD strzałem w tył głowy.

Polskie MSZ wydało oświadczenie w sprawie dewastacji polskiego pomnika na Cmentarzu Wojennym w Miednoje.

„Ministerstwo Spraw Zagranicznych z niepokojem przyjęło informację Ambasady RP w Moskwie o dewastacji polskiego pomnika na Cmentarzu Wojennym w Miednoje. Stanowczo domagamy się od strony rosyjskiej natychmiastowego przywrócenia stanu pierwotnego cmentarza” - napisano w oświadczeniu ministerstwa.

Według MSZ, informacje na temat obecnego stanu cmentarza w Miednoje przekazali polskiej placówce przedstawiciele miejscowego duchowieństwa katolickiego i Polonii.

Jak podał resort, według rosyjskiej prokuratury zdjęte z polskiego pomnika symbole są niezgodne z ustawą Federalną „O upamiętnieniu Zwycięstwa narodu radzieckiego w Wielkiej Wojnie Ojczyźnianej 1941-1945”. Wedle tejże prokuratury wojna zaczęła się w 1941 roku.

„Odczytujemy tę oburzającą prowokację nie tylko jako próbę ingerencji w polskie wybory prezydenckie, ale jako typową rosyjską próbę zmieniania historii, która ma zakłamać historyczny fakt, że 17 września 1939 roku stalinowska Rosja wraz z Hitlerem napadła na Polskę” - podkreśla MSZ.

Polski resort przypomina, że na licznych rosyjskich cmentarzach na terenie Polski pozostają rosyjskie symbole i odznaczenia Wojny Ojczyźnianej.

Fot. MSZ RP

Francja: Zgromadzenie Narodowe zgodziło się na legalizację eutanazji

Po dwóch tygodniach dyskusji francuskie Zgromadzenie Narodowe przyjęło w pierwszym czytaniu dwie ustawy: o opiece paliatywnej i prawie do pomocy w umieraniu, która oznacza legalizację wspomaganego samobójstwa i eutanazji. Pierwszy projekt uchwalono jednogłośnie, drugi stosunkiem głosów 305 za do 199 przeciw.

Katolicy biskupi tego kraju wyrażali do wyrażania sprzeciwu wobec tej drugiej propozycji. Jeszcze dziś biskupi regionu paryskiego (Ile-de-France) zwrócili się do parlamentarzystów z listem, w którym wskazali, że przyjęcie ustawy o pomocy w samobójstwie i eutanazji stanowiłoby „zbrodnię przeciwko godności, zbrodnię przeciwko braterstwu, zbrodnię przeciwko życiu”. Wskazali na konieczność rozróżnienia między śmiercią naturalną a świadomym spowodowaniem czyjejś śmierci. Wyrazili obawę, że prawo to mogłoby zostać w przyszłości wykorzystane wobec osób małoletnich, czy dotkniętych chorobą Alzheimera. Zaprosili parlamentarzystów do wstąpienia do głosu lekarzy, którzy mówią, że zadanie śmierci nie jest leczeniem, i w głos prawników,

którzy przekonują, że ustawa taka naruszałaby równowagę prawną dotychczas obowiązujących przepisów.

Również Konferencja Zwierzchników Religijnych Francji (CRCF), grupująca katolików, protestantów, prawosławnych, żydów, muzułmanów i buddystów we wspólnym oświadczeniu przestrzegła parlamentarzystów przed poważnymi nadużyciami związanymi z proponowanymi przepisami. Podkreśliła zarazem, że za „pozornym pragnieniem współczucia i kontroli, tekst ten dokonuje radykalnej zmiany: prawnie wprowadza możliwość

administrowania śmiercią – poprzez wspomaganie samobójstwa lub eutanazję – głęboko zaburzając fundamenty etyki medycznej i społecznej”. Stanowi to wyraz „nie postępu, lecz regresu etycznego, społecznego i medycznego”. Sygnatariusze oświadczenia zachęcali do inwestowania w opiekę paliatywną, by kompleksowo wspierać ludzi w końcowej fazie ich życia. „Jest to wybór człowieczeństwa przeciwko opuszczeniu, relacji przeciwko samotności, troski przeciwko rezygnacji” – czytamy w międzyreligijnym dokumencie.

Fot. pixabay.com

Legitymacje studenckie w mObywatelu

Od 1 lipca 2025 roku podstawowym dokumentem potwierdzającym status studenta będzie mobilna legitymacja dostępna w aplikacji mObywatel. Legitymacja studencka w mObywatelu będzie powszechna i dostępna dla wszystkich studentów i studentek w Polsce. Dotychczas wydane legitymacje, zarówno mobilne, jak i fizyczne, zachowują ważność do terminu wskazanego na dokumencie. Rozwiązanie to stanowi kolejny krok w kierunku cyfryzacji usług publicznych.

Rusza pociąg z Polski do Chorwacji

PKP Intercity i Ministerstwo Infrastruktury RP potwierdziły – nowe wakacyjne połączenie kolejowe z Polski do Chorwacji rusza już w czerwcu. Nowa trasa prowadzić będzie przez Czechy, Austrię, Słowenię, aż do chorwackiej Rijeki – pięknego, portowego miasta na północy kraju. Podróż z Warszawy nad Adriatyk potrwa 19 godzin, a w przyszłości możliwe będzie skrócenie tego czasu o 2-3 godziny. Skład pomieści łącznie 172 pasażerów – zarówno w przedziałach z miejscami siedzącymi, jak i w wagonie sypialnym.

Nowe zasady 800+

Od 1 czerwca świadczenie 800 plus będzie wypłacane na nowych zasadach. Zmiany obejmą konkretną grupę świadczeniobiorców. 800 plus dla obywateli Ukrainy będzie wypłacane tylko dzieciom uczęszczającym do polskich szkół i przedszkoli. To, czy dziecko pobiera edukację w Polsce, będzie weryfikowane w ZUS. Nowy system weryfikacji będzie działał automatycznie. Od 1 stycznia 2024 r. wysokość świadczenia wychowawczego wynosi 800 zł miesięcznie na każde dziecko do ukończenia przez nie 18. roku życia.

Uwaga na oszustów

Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ostrzega przed fałszywymi sklepami internetowymi zakładanymi przez oszustów z krajów azjatyckich. Klienci tych sklepów nie dostają towarów albo dostają rzeczy inne niż zamówione. Reklamy tych podmiotów najczęściej wyświetlają się na portalach społecznościowych. Osoby, które zostały oszukane, powinny powiadomić policję i zgłosić sprawę do CERT NASK, co pozwoli na zablokowanie fałszywej strony internetowej.

DOBRE RADY NIE OD PARADY

Letni spokój bez owadów – jak naturalnie odstraszać niechcianych gości?

Lato kojarzy się z zapachem grillowanej kiełbasy, ciepłymi wieczorami na tarasie i relaksem pod gołym niebem. Niestety – to także czas, gdy do naszej codzienności dołączają nieproszeni goście: komary, muchy, osy czy meszki. Zamiast od razu sięgać po chemiczne aerozole, warto spróbować sprawdzonych, naturalnych sposobów, które odstraszą owady, a przy okazji umilą atmosferę.

Komary szczególnie upodobały sobie letnie wieczory, kiedy tylko zapada zmrok. Można się przed nimi bronić olejkami eterycznymi – lawendowy, cytronelowy czy eukaliptusowy to zapachy, które skutecznie je odstraszają. Wystarczy dodać kilka kropel do dyfuzora albo wymieszać z olejem bazowym i rozprowadzić na skórze. Dobrym pomysłem jest też zasadzenie w donicach roślin takich jak pelargonja, mięta czy kocimiętka – działają odstraszająco, a przy okazji pięknie pachną.

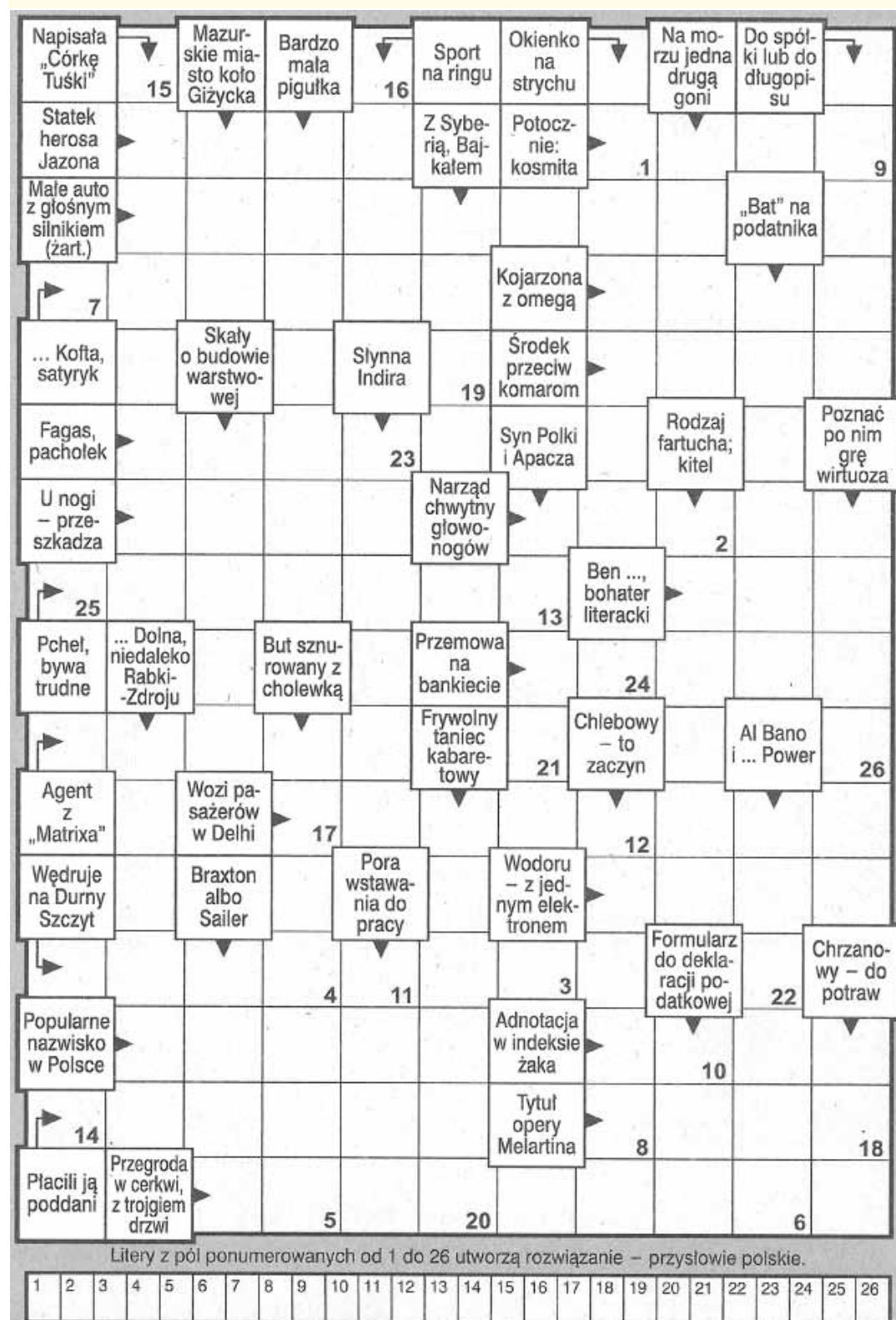
W ciągu dnia, kiedy przy stole pojawiają się słodkości lub owoce, szybko dołączają **osy**. Zamiast machać rękami, lepiej postawić na proste triki – np. przekrojoną cytrynę naszpikowaną goździkami. Ten zapach działa na osy wyjątkowo zniechęcająco. W ogrodach sprawdza się także atrapa gniazda os – owady rzadko budują nowe gniazdo w pobliżu już istniejącego.

Muchy z kolei to uciążliwi towarzysze w kuchni, szczególnie kiedy pozostawimy na wierzchu owoce lub śmieci. Tutaj pomoże pułapka z octu jabłkowego i kropli płynu do naczyń – jej zapach przyciąga muchy, ale lepka ciecz nie daje im szans. Dodatkowo, warto ozdobić kuchnię doniczkami z bazylią lub liśćmi laurowymi – zapachy, które odstraszają, a przy okazji wspierają gotowanie.

Nawet **pająki** – choć często bardziej pożyteczne niż groźne – mogą być niechcianymi lokatorami w domu. Tu także skuteczny okazuje się olejek miętowy – wystarczy kilka kropel rozcieńczyć w wodzie i spryskać kąty, ramy okienne i drzwi.

KRZYŻÓWKA z nagrodą 1315

Rozwiązanie-hasło prosimy nadsyłać (lub telefonicznie) do 3 czerwca 2025 r.
na adres redakcji: 09318 Wilno, Rinkinės 50, p. 501

Litery z pól ponumerowanych od 1 do 26 utworzą rozwiązanie – przysłowie polskie.

Rozwiązanie krzyżówki nr 1314: **Nie ubiór czyni mędrca.**

Nagrodę wylosowała **Jadwiga Sibik z Taboryszek.**

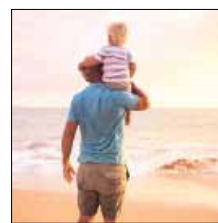
Nagroda jest do odebrania w **Domu Prasy (Laisvės pr. 60) w ciągu 30 dni kalendarzowych.**

WIEM WIĘCEJ

1 czerwca obchodzimy Dzień Ojca!

Choć Dzień Matki ma dłuższą tradycję, Dzień Ojca również ma swoje zasłużone miejsce w kalendarzu. Po raz pierwszy obchodzono go 19 czerwca 1910 roku w Spokane (USA) z inicjatywy Sonory Smart Dodd, która chciała uhonorować swojego ojca – weterana wojny secesyjnej, samotnie wychowującego sześciu dzieci. Święto zyskało na popularności dopiero po II wojnie światowej, a w 1972 roku prezydent Nixon ustanowił je oficjalnie w USA. Na Litwie obchodzimy Dzień Ojca w pierwszą niedzielę czerwca.

W wielu krajach na świecie dzień ten związany jest z lokalnymi tradycjami i historią. W Niemczech, na przykład, Dzień Ojca (Vatertag) przypada w święto Wniebowstąpienia i często wiąże się z... pieszymi wycieczkami i degustacją piwa. W Tajlandii natomiast Dzień Ojca obchodzi się 5 grudnia – w urodziny zmarłego króla Ramy IX, uznawanego za „ojca narodu”.

PODRÓŻE MAŁE I DUŻE

Lato już za pasem, a co za tym idzie – długo wyczekiwane wakacje. Pora zacząć planować urlopy na przykład te bardziej aktywne. **Litwa, z bogactwem rzek i jezior, to doskonałe miejsce na spływy kajakowe** – zarówno dla początkujących, jak i doświadczonych miłośników wodnych przygód.

Malownicze krajobrazy, dzika przyroda i dobrze rozwinięta infrastruktura turystyczna sprawiają, że spływy kajakowe stają się coraz bardziej popularne. Oto kilka najlepszych tras, które warto rozważyć:

1. Rzeką Ūla – klasyka litewskiego kajakarstwa

Położona w Dzukijskim Parku Narodowym, Ūla to jedna z najpiękniejszych rzek Litwy. Wąskie koryto, liczne zakręty i krystalicznie czysta woda sprawiają, że spływ tą rzeką to czysta przyjemność. Idealna dla osób szukających kontaktu z dziką przyrodą.

2. Rzeką Merkys – spokojna i malownicza

To jedna z najdłuższych rzek na Litwie, idealna na rodzinne spływy. Rzeką płynie przez lasy, mija zabytkowe wsie i pozwala zobaczyć litewską przyrodę z zupełnie innej perspektywy.

3. Rzeką Wilia – miejsko i dziko jednocześnie

Spływ Wilią to ciekawa propozycja dla tych, którzy chcą połączyć naturę z miejskimi widokami. Rzeką przepływa m.in. przez Wilno, dając możliwość podziwiania stolicy Litwy z poziomu wody.

4. Rzeką Žeimena – idealna dla początkujących

Szeroka i spokojna rzeka, której nurt nie sprawia większych trudności. Popularna wśród rodzin i początkujących kajakarzy. Otoczona lasami i czystymi jeziorami, zachwyca spokojem i harmonią.

5. Rzeką Siesartis – mniej znana, ale urokliwa

Dla osób szukających mniej uczęszczanych tras, Siesartis będzie strzałem w dziesiątkę. Rzeką oferuje malownicze zakola, czystą wodę i możliwość noclegu w dzikich zakątkach natury.

CZYTAM, BO LUBIE

Coco Mellors „Kleopatra i Frankenstein”

Centrum Manhattanu w sylwestrową noc 2007 roku. W windzie spotyka się dwoje ludzi. To spotkanie całkowicie odmieni ich życie.

Cleo ma dwadzieścia cztery lata, malarskie ambicje i trudną przeszłość pozostawioną daleko za wielką wodą. Realizację jej marzeń o wyrwaniu się z macek depresji i znalezieniu sobie miejsca w mieście, które nigdy nie zasypia, utrudniają przyziemne sprawy, takie jak wygasająca za kilka miesięcy wiza. Starszy od niej o dwadzieścia lat Frank kieruje prężnie działającą agencją reklamową. Jest pracoholikiem, który od najmłodszych lat realizuje swój amerykański sen i próbuje połączyć życie zawodowe z osobistym. Oboje nie potrafili ukryć wzajemnej fascynacji, która szybko przeradza się w coś więcej. Pół roku później, pod wpływem impulsu, stają na ślubnym kobiercu i rozpoczynają wspólne życie, pełne zagubienia, starć, ucieczek i kłótni. W swoje problemy angażują najbliższe otoczenie – rodzinę, przyjaciół i znajomych, którzy szybko zaczynają zastanawiać się, czy kibicować małżeństwu, czy raczej rozstaniu.

„Kleopatra i Frankenstein” to opowieść o związkach, a w szczególności o tym łączącym dwójkę niezwykłych (a może wręcz przeciwnie?) głównych bohaterów, ze wszystkich sił starających się sprostać wymaganiom otoczenia. To ujmująca, ponadczasowa historia o przyjaźni, rodzinie z wyboru, pracy twórczej, karierze, nocnym życiu, zdrowiu psychicznym, pragnieniach, pasjach i złamanym sercach – krótko mówiąc: o codzienności każdego z nas.

Stronę przygotowała **Monika Urbanowicz**

Puszyste ptysie na każdą okazję

Uwielbiane, szczególnie przez dzieci i nastolatków, ciasteczka to lekkie i pyszne ptysie, które swoim kształtem przypominają puszyste dmuchawce, a przygotowane w domu przez babcię albo mamusię niewątpliwie sprawią wiele radości latoroślom.

Ptysie doskonale pasują na małe przyjęcie z okazji i urodzin, i imienin. Zresztą pasują na każdą okazję, w tym na wspólną popołudniową herbatkę domowników. Choć ich przygotowanie jest nieco skomplikowane, ale „gra jest warta świeczki”.

Podajemy składniki oraz sposób przygotowania ciasteczek, za pośrednictwem których można poczuć przysłowiowe „niebo w gębie”.

Składniki na ciasto parzone: 1 szklanka wody – 250 ml; 125 g masła; 1 szklanka mąki pszennej – 250 ml; 4 jajka; szczypta soli; 1 łyżeczka proszku do pieczenia.

Składniki na krem budyniowy: 1 litr mleka; 2 żółtka; 2 łyżki masła; 1/2 szklanki cukru; 1 cukier wanilinowy; 2 budynie śmietankowe lub czekoladowe; 1 łyżka mąki pszennej; 1 łyżka mąki ziemniaczanej.

Najpierw trzeba przygotować ciasto parzone:

- W naczyniu z grubym dnem zagotować wodę z masłem.

- Na gotującą się wodę wysypać mąkę pszenną i energicznie mie-

ścić, by całość się nie przypaliła. Trwa mniej więcej około 7 minut.

- Ciasto będzie gotowe, kiedy będzie miało szklisty wygląd i będzie odchodziło od ścianek naczynia.

- Sparzone ciasto zostawić do wystygnięcia na około 15 minut.

- Następnie zmiksować albo utrzeć z jajkami do połączenia oraz uzyskania gładkiego i jednolitego ciasta.

- W tym celu: jajka dodaje się stopniowo i po jednym, a za każdym razem miksuje się do połączenia, co jest bardzo ważne w przygotowaniu ciasta na ptysie.

- W końcu dodać szczyptę soli i proszek do pieczenia oraz dokładnie wymieszać.

- Gotowe ciasto przełożyć do worka cukierniczego, worek może być z ozdobną końcówką w kształcie np. gwiazdki.

- Na blaszkę wysmarowaną masłem lub wyłożoną papierem do pieczenia wyciskać okrągłe porcje ciasta, w sporych odstępach, po-

nieważ ciasto się rozrośnie.

- Piec w temperaturze 180 stopni Celsjusza przez około 30-35 minut.

- Po upieczeniu wystudzić i przekroić wzdłuż, by była możliwość nadziać ptysie kremem lub ubitą śmietaną.

Przygotowanie kremu budyniowego:

- Odląć szklankę mleka, resztę mleka zagotować z cukrami i masłem.

- Do szklanki mleka dodać budynie, mąki i żółtka i wszystko dokładnie wymieszać, by nie było grudek i wlać na gotujące się mleko, przy tym energicznie mieszając aż do uzyskania jednolitej konsystencji (nie powinno zostać grudek), gotować około 3 minut.

- Budyń musi stracić smak surowizny, ostudzić.

- Kremem przełożyć przekrojone wzdłuż ptysie i ciasteczka są gotowe!

Fot. Pixabay

Domowy smalec z cebulą i skwarkami

Domowy smalec ze szpyrkami z dodatkiem jabłka, cebuli, czosnku oraz majeranku może być alternatywą dla kanapek z kielbasą lub serem. Choć tradycyjna wersja jego przygotowania nie zawiera jabłka, ale dodając do przygotowywanego smalcu jabłko produkt będzie łatwo się rozsmarowywał, a jego zapach zachęci do natychmiastowego spożycia go z kromką chleba i kiszonym lub konserwowanym ogórkiem.

Podajemy przepis i sposób przygotowania domowego smalcu.

Składniki: świeża słonina – 1 kg; cebula średnia – 2 szt.; czosnek – 3-4 ząbki; jabłko – 1 szt.;

majeranek – 1 garść; sól i pieprz do smaku; opcjonalnie można dodać świeże chili.

Przygotowanie

- Słoninę z delikatnym prześwitem boczku pokroić najpierw na paski, a następnie na różnej wielkości kostkę, jednakże nie za dużą.

- Pokrojoną słoninę wytapiać w wysokiej patelni lub w garnku na małym ogniu często mieszając.

- Gdy skwarki będą już ładne i dobrze wytopione dodać posiekaną w kosteczkę cebulę, czosnek oraz starte na tarce o dużych oczkach jabłko.

- Zamieszać wszystko dokładnie i przyprawić solą, świeżo mielonym pieprzem czarnym (świeżo mielony pieprz jest bardziej aromatyczny) oraz majerankiem dokładnie rozartym w palcach.

- Doprawiony przyprawami smalec pozostawić do ostygnięcia, ale jeszcze ciepły przełożyć do glinianego naczynia, miski czy stoików. Smacznego!

Fot. Pixabay

Gruzińskie dania. Chinkali

Chinkali to tradycyjne gruzińskie danie. Są to pierożki o rewelacyjnym smaku, które mogą być idealnym pomysłem na pyszny obiad. Pierożki smakują fantastycznie i pięknie się prezentują, a w dodatku można je zrobić w naprawdę łatwy sposób.

Aby chinkali zagościły na stole potrzebne są następujące składniki: mięso mielone wołowe – 400 g; cebula – 100 g (1 szt.); mąka pszenna; olej rzepakowy 15 ml, czyli 1 łyżka oraz przyprawy: sól, pieprz, świeża natka pietruszki.

Do przygotowania dania – kuchenka, duży garnek, duża miska i stolnica.

- Na stolnicę wysypać mąkę, szczyptę soli i wlać szklankę gorącej

wody, dodać olej i ręcznie wyrobić miękkie i zwarte ciasto.

- Mielone wołowe mięso przełożyć do miski, dodać posiekaną natkę pietruszki, sól, pieprz i wszystko dokładnie wymieszać.

- Ciasto podzielić na 2 czę-

ści. Każdą część rozwałkować i szklanką wyciąć okręgi, następnie na każdy z nich nakładać farsz i związać brzegi do góry, rolując górne krawędzie razem.

- W dużym garnku zagotować i lekko osolić wodę, do której w toku wrzenia wkładać pierogi małymi partiami.

- Pierożki gotować w ciągu 8-9 minut, a gdy wypłyną na powierzchnię są już gotowe do spożycia.

Pierożki chinkali można z powodzeniem podawać na obiad czy kolację, ponieważ są bardzo sycące. Najczęściej są wypełniane farszem z mielonej wołowiny, ale dobrze też smakują wypełnione farszem wieprzowym, a nawet drobiowym.

Fot. Pixabay

Surowe ziemniaki sposobem na trudne plamy, rdzę i zmatowiałe lustro

Jak się okazuje, ziemniak jest dobry nie tylko w postaci artykułu spożywczego. Za pomocą surowego ziemniaka można w ekologiczny sposób dokonać wielu czynności np. przy sprzątaniu, usuwaniu trudnych plam itd. Nietypowe sposoby z udziałem tego warzywa są sprawdzone i dają w rezultacie dobre efekty.

Przed wszystkim surowe ziemniaki mogą być zastosowane do usunięcia trudnych plam na rękach po obieraniu czerwonych buraków, krojeniu dyni, po tarcu marchewki czy przygotowaniu kurczaka w kurkumie. Wykorzystując w tym celu ziemniak można w bardzo łatwy sposób się ich pozbyć. Wystarczy posmarować dłonie połówką surowego ziemniaka i trudne plamy znikną w okamgnieniu.

Surowe ziemniaki zawierają kwas szczawiowy, który jest bezlitosny dla rdzy, jest bezwzględny przeciwnikiem korozji. Dlatego, jeżeli na ostrzu noża pojawiają się rdzawe plamy, wystarczy rdzewiejący nóż wbić po rękojeść do surowego ziemniaka.

Natomiast większe powierzchnie da się oczyścić przekrojonym wa-

rzywem na pół, posypać połówki proszkiem do pieczenia i przetrzeć nimi zardzewiałe miejsca.

Surowe ziemniaki pomogą także przywrócić blask zmatowiałym lustrum wystarczy przetrzeć je połówką surowego ziemniaka. Ale w trudniejszych przypadkach trzeba zetrzeć na tarce kilka surowych ziemniaków i otrzymaną masą dokładnie przetrzeć zmatowiałe zwierciadło, a następnie wypolerować szklaną powierzchnię miękką szmatką aż do blasku.

Zaśniedziała miedź również skutecznie uwolni się od nalotu i odzyska swoją dawną świetność, jeżeli się skorzysta z usług surowego ziemniaka. W tym celu wystarczy zetrzeć na tarce surowe warzywo i papkę wymieszać z łyżką soku z cytryny. Później nanieść mieszaninę na zaśniedziałą powierzchnię i pozostawić do wyschnięcia. Po wyschnięciu należy dokładnie odfukać i wytrzeć miedziane bibeloty, śruby i nakrętki czy inne przedmioty wymagające odnowy.

Fot. Teresa Markiewicz

Ziemniaczane kotlety z mięsnym farszem i sosem kurkowym

W ogrodach i sklepach już pełno młodych ziemniaków, w lasach rozpoczął się czas grzybobrania, dlatego proponujemy przepis na ziemniaczane kotlety z mielonym mięsem, do którego właśnie bardzo

pasuje sos kurkowy. Danie, którego przepis zamieszczamy niżej, jest niesamowitego smaku i łatwe do przygotowania.

Składniki: ziemniaki gotowane, przeciśnięte przez praskę 330 g; ziemniaki starte na pulpę, odcisnięte 330 g; mięso mielone, wieprzowe 300 g; sól, pieprz, pieprz ziołowy i majeranek.

Przygotowanie

- Obie masy ziemniaczane zmieszać i wyrobić z nich ciasto. Podczas wyrabiania ciasto można trochę posolić.

- Mięso mielone doprawić solą, pieprzami i majerankiem.

- Masę ziemniaczaną oraz farsz mięsny podzielić na 4 równe części.

- Z każdej porcji masy ziemniaczanej uformować placek, na który nałożyć spłaszczoną gałeczkę z farszu mięsnego.

- Następnie każdą porcję zlepić jak np. kartacza i spłaszczyć, by produkt uzyskał formę kotleta.

- Nagrząć patelnię posmarowaną olejem albo smalcem (kto jak lubi) i na rozgrzany olej układać uformowane kotlety.

- Smażyć na małym ogniu do zarumienienia się z obu stron pod przykryciem, aby farsz mięsny nie był surowy, dlatego też kotlety trzeba kilkakrotnie przewracać, by się elegancko usmażyły.

Usmażone kotlety można podawać z sosem grzybowym, śmietaną oraz innymi dodatkami.

Fot. Pixabay

145. rocznica urodzin Jana Włodarkiewicza, podpułkownika kawalerii WP

Współzałożyciel TAP i komendant „Wachlarza”

Jan Henryk Włodarkiewicz urodził się 28 maja 1900 w Warszawie. Uczył się i w Gimnazjum im. Stanisława Staszica w Warszawie. Działal w tajnych kółkach młodzieżowych, w Drużynie Skautowej im. Zawiszy Czarnego. W czasie I wojny światowej należał do Polskiej Organizacji Wojskowej.

W listopadzie 1918 wstąpił do Wojska Polskiego. Służył w 3 pułku ułanów. Odkomenderowany został następnie do Szkoły Podchorążych Piechoty w Warszawie, w czasie najeżdżu bolszewickiego służył (od 1 lipca do 4 listopada 1920 r.) w 1. wołyńskim pułku ułanów Ochotniczej Brygady Jazdy słynnego za-gońcyka mjr. Feliksa Jaworskiego, a później w Adiutanturze Generalnej Ministra Spraw Wojskowych. 6 sierpnia 1921 r. został mianowany na stopień podporucznika. Służył w 27 pułku ułanów w Nieświeżu na stanowiskach dowódcy plutonu, dowódcy szwadronu i adiutanta pułku. W marcu 1930 r. został przydzielony do Brygady Kawalerii „Baranowicze” w Baranowiczach na stanowi-

ska oficera sztabu. W marcu 1932 r. wrócił do macierzystego pułku w Nieświeżu a już 3 kwietnia został przydzielony na trzymiesięczny I

kurs dowódców kompanii (szwadronów) karabinów maszynowych w Centrum Wyszkołenia Piechoty w Rembertowie. 12 marca 1933 r. został awansowany na rotmistrza. W sierpniu 1935 r. został przeniesiony do Centrum Wyszkołenia Kawalerii w Grudziądzu na stanowisko instruktora na kursie dowódców szwadronów. W 1935 r. rozpoczął służbę w Oddziale II Sztabu Głównego. W

obszarze jego zainteresowań znajdowała się dywersja pozarfrontowa, czyli prowadzona na tyłach nieprzyjaciela – zajmował się między innymi zagadnieniami dywersji na liniach kolejowych. Prezydent RP mianował go na stopień majora kawalerii. W tym samym miesiącu pełnił służbę w Centrum Wyszkołenia Kawalerii na stanowisku kierownika wyszkolenia strzeleckiego Kursów Doskonalenia Oficerów i Podoficerów Zawodowych.

W czasie kampanii wrześniowej 1939 r. otrzymał zadanie tworzenia rezerwowych oddziałów kawalerii. Przydzielony był do Ośrodka Zapasowego Kawalerii w Garwolinie. Sformował we Włodawie 15 września improwizowany szwadron kawalerii. Walczył w szeregach Armii „Lublin”, w 41 Rezerwowej Dywizji Piechoty, gdzie dowodził sformowanym z rozbitków kawaleryjskim oddziałem rozpoznawczym. 15 października w okolicy Mrozów k. Warszawy rozwiązał oddział, nakazując jednak podkomendnym zatrzymać broń i zgłaszać się w Warszawie pod wyznaczonymi adresami.

W listopadzie 1939 założył, wspólnie z Witoldem Pileckim, organizację konspiracyjną o nazwie Tajna Armia Polska w której był komendantem pod ps. Darwicz, Jan i Odważny. Wchodził również w skład komitetów redakcyjnych pisma „Znak” i „Biuletynu Żołnierskiego”. TAP była jedną z organizacji, które w 1940 utworzyły Konfederację Narodu. Jak pisał Marek Gałęzowski, „Tajna Armia Polska była jedną z tych organizacji konspiracyjnych, które spełniały kryteria pozwalające zaliczyć ją do wojskowych. Taki profil zaznaczono w samej jej nazwie, w przyjętych hierarchicznych, opartych na dyscyplinie wojskowej, formach organizacyjnych, apolitycznym priorytecie działalności – walce o niepodległość oraz skoncentrowaniu bieżącej działalności na rozbudowie struktur i gromadzeniu broni, a nie agitacji politycznej”.

Włodarkiewicz stanął na czele pionu wojskowego Konfederacji Narodu – Konfederacji Zbrojnej, której częścią stała się TAP. Prawdopodobnie na przełomie lipca i sierpnia 1941 r. uczestniczył w na-

radzie z udziałem m.in. Komendanta Głównego ZWZ Stefana Rowckiego ps. Grot, na której zapadła decyzja o zatwierdzeniu akcji „Wachlarz”. Włodarkiewicz, współtwórca koncepcji „Wachlarza”, został mianowany jego komendantem. We wrześniu 1941 podporządkował się, wraz z większością członków Konfederacji Zbrojnej, Związkowi Walki Zbrojnej. Od jesieni 1941 poświęcił się pracy przy organizacji „Wachlarza”, do którego wciągnął część współpracowników z TAP (potem KZ). Miał już wówczas stopień podpułkownika. W marcu 1942 wyjechał do Lwowa na inspekcję I Odcinka. Być może miał do wykonania także misję polityczną, zaplanowane było bowiem jego spotkanie z ukrywającymi się we Lwowie działaczami politycznymi.

Zmarł nagle we Lwowie, prawdopodobnie 18 (ewentualnie 19) marca 1942 r. Przyczyna i szczegółowe okoliczności jego śmierci nie zostały wyjaśnione.

Opr. Jan Lewicki
Na podstawie
pl. wikipedia.org

95 rocznica urodzin Witolda Węśławskiego, doktora nauk medycznych, działacza społecznego, oświatowego i narodowego

Twórca i prezes Polskiej Macierzy Szkolnej Ziem Wschodnich

Witold Jan Narcyz Węśławski urodził się 29 października 1855 r. w Giegranach w rodzinie Antoniego Węśławskiego, marszałka szlachty telszewskiej powstańca Styczniowego i Kazimierzy z Zenfeld-Gadonów, tłumaczki, publicystki, działaczki narodowej.

Ukończył Gimnazjum w Lipawie. W 1883 r. został absolwentem studiów lekarskich na Cesarskim Uniwersytecie Warszawskim. W trakcie nauki uczestniczył w Kole Młodzieży Narodowej Wiedzę medyczną pogłębiał następnie w Wiedniu.

Po ukończeniu studiów praktykował w Dołhinowie, lecz szybko przeniósł się do Wilna. Prowadził cichą pracę oświatową, wożąc w walizce lekarskiej, obok leków i instrumentów, drobne książki ludowe. Wraz z żoną prowadził salon literacki i muzyczny. Był członkiem Towarzystwa (Neo) Szubrawców. Należał do Wileńskiego Towarzystwa „Lutnia”. W 1886 r. założył w Wilnie tajne Towarzystwo Oświaty Narodowej. Został człon-

kiem Ligi Narodowej i przez pewien czas pełnił funkcję jej komisarza na Wileńszczyźnie. Należał do założycieli i przywódców Stronnictwa Narodowo-Demokratycznego w

Wilnie i okolicach. Podczas wyborów do rosyjskiej Dumy w 1906 r. był prezesem Centralnego Komitetu Wyborczego Wilna. Po wyborach dołączył do Komitetu Krajowego Litwy i Rusi, które popierało utrzymanie w Dumie Koła Kresowego. Był członkiem założycielem wileńskiego gniazda Polskiego Towarzystwa

Gimnastycznego „Sokół”. Działal w Towarzystwie Tatrzańskim. Należał do współtwórców czasopisma „Zorza Wileńska”. Był członkiem zarządu Pogotowia Ratunkowego w Wilnie. Należał do Wileńskiego Towarzystwa Dobroczynności, a także był członkiem zarządu Towarzystwa Opieki nad Dziećmi i członkiem założycielem Towarzystwa Doraźnej Pomocy Lekarskiej w Wilnie.

W 1915 r. został członkiem Komitetu Obywatelskiego. W tym samym roku stanął na czele Komitetu Edukacyjnego w Wilnie. W 1916 r. założył Towarzystwo Szkoły Katolickiej. Był kierownikiem sekcji śniadań dla dzieci w szkołach Polskiego Towarzystwa Pomocy Ofiarom Wojny. Został aresztowany przez Niemców i przez pewien czas był osadzony w więzieniu na Łukiszkach.

W 1918 r. wybrano go radnym wileńskiej Rady Miejskiej. 21 grudnia 1918 r. wraz z przedstawicielami innych partii podpisał deklarację do władz niemieckich w sprawie niezależności Litwy od obu mocarstw

prowadzących wojnę. W 1919 r. utworzył i został pierwszym prezesem Polskiej Macierzy Szkolnej Ziem Wschodnich, którą to funkcję sprawował do końca swojego życia. W 1920 r. był okręgowym inspektorem szkolnym w Wilnie. W tym samym roku został członkiem Komitetu Zjednoczenia Kresów Wschodnich z Rzeczpospolitą Polską. Pełnił honorową funkcję ojca chrzestnego sztandaru wileńskiego koła Narodowej Organizacji Kobiet, które to koło zakładała jego żona Emilia Węśławska. Był zastępcą przewodniczącego wileńskiego koła Towarzystwa Opieki Kulturalnej im. Adama Mickiewicza. Zaangażował się w budowę Pomnika Adama Mickiewicza w Wilnie zostając członkiem komitetu budowy. Podczas wyborów do Sejmu Litwy Środkowej wszedł w skład Polskiego Centralnego Komitetu Wyborczego. W 1925 r. został wybrany sędzią honorowym miasta Wilna. W tym samym roku był prezesem Miejskiej Komisji Kulturalno-Teatralnej. Podczas wyborów

parlamentarnych w 1928 r. wszedł w skład prezydium Komitetu Wyborczego Katolicko-Narodowego. W 1929 r. wszedł w skład Komitetu Ogólnonarodowego Obchodu Dzieściolecia Traktatu Wersalskiego. Z okazji 350-lecia Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie został uhonorowany tytułem doktora honoris causa tegoż uniwersytetu. Był wiceprezesem Zjednoczenia Polskich Towarzystw Oświatowych. Należał do Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Wilnie. Był członkiem Wileńsko-Nowogródzkiej Izby Lekarskiej, honorowym członkiem Wileńskiego Towarzystwa Lekarskiego i honorowym prezesem Zrzeszenia Lekarzy Kasy Chorych Miasta Wilna.

Zmarł po długich i ciężkich cierpieniach 27 maja 1930 r. w Wilnie. 29 maja został pochowany na wileńskim Cmentarzu na Rossie. Jego pogrzeb był wielką manifestacją środowisk narodowych.

Opr. Jan Lewicki
Na podstawie
pl. wikipedia.org

145. rocznica śmierci Ludwika Lachowicza, lekarza

Znany na Litwie chirurg

Ludwik Lachowicz urodził się 21 listopada 1811 r. w Wilnie. Był synem Ludwika, kapitana wojska polskiego. Ukończył gimnazjum w Wilnie. Studia medyczne rozpoczął w 1830 r. na Uniwersytecie Wileńskim. Wziął udział w powstaniu listopadowym, ale szczęśliwie uniknął zesłania. Dalsze studia medyczne kontynuował w Aka-

demii Medyko-Chirurgicznej w Wilnie, którą ukończył w 1835 r. Później uzyskał stopień medyka-chirurga. Po studiach kilka lat był lekarzem wojskowym i przez czternaście lat pracował ordynatorem w szpitalu wojskowym na Antokolu w Wilnie, także lekarzem naczelnym w szpitalu żydowskim.

W 1852 r. został naczelnym

lek. Szpitala Sawicz. Wkrótce powierzono mu stanowisko operatora Zarządu Lekarskiego w Wilnie. od 1870 r. był pomocnikiem inspektora gubernalnego, potem członkiem konsultantem Najwyższej Rady Lekarskiej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w Petersburgu. Jako chirurg był znany na całej Litwie, dokonał tysięcy operacji. Był lekarzem nowatorem. W 1836 r. zbudował stół operacyjny własnego pomysłu, który został zaaprobowany i wprowadzony w użycie. W 1847 r. pierwszy na Litwie zastosował eter jako środek znieczulający. Był rzeczywistym członkiem Towarzystwa Lekarskiego Wileńskiego. Nie pozostawił potomstwa, toteż cały swój majątek przekazał na cele publiczne, z tego 1000 rubli rocznie na stypendia dla studentów Polaków studiujących medycynę. Zmarł 23 maja 1880 r. Pochowany na Starej Rossie w Wilnie.

wał stół operacyjny własnego pomysłu, który został zaaprobowany i wprowadzony w użycie. W 1847 r. pierwszy na Litwie zastosował eter jako środek znieczulający. Był rzeczywistym członkiem Towarzystwa Lekarskiego Wileńskiego. Nie pozostawił potomstwa, toteż cały swój majątek przekazał na cele publiczne, z tego 1000 rubli rocznie na stypendia dla studentów Polaków studiujących medycynę. Zmarł 23 maja 1880 r. Pochowany na Starej Rossie w Wilnie.

Opr. Jan Lewicki

POLONIA_CAMP 2025 – pierwsze spotkanie młodzieży polonijnej w Warszawie

Światowe Spotkanie Młodej Polonii „Polonia_Camp 2025” to wydarzenie dla młodych Polaków z całego świata. Impreza odbędzie się od 17 do 20 lipca 2025 roku na kampusie Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Wydarzenie zostało objęte patronatem Marszałek Senatu Małgorzaty Kidawy-Błońskiej.

To pierwsze tego typu spotkanie młodzieży polonijnej, które zgromadzi 1000 uczestników – studentów, liderów lokalnych społeczności, przedsiębiorców, aktywistów – ludzi zainteresowanych poznaniem kraju swoich przodków. Celem wydarzenia jest zarówno integracja młodego pokolenia Polaków i Polonii mieszkających poza granicami Polski, wzmocnienie więzi z Ojczyzną, pogłębienie tożsamości narodowej, znajomości polskiej kultury i języka, jak również poznanie możliwości edukacyjnych czy rozwoju biznesu w Polsce. Efektem spotkania ma być stworzenie międzynarodowej sieci współpracy młodych Polaków.

– *Polonia potrzebuje liderów, którzy wniosą nową energię i świeże pomysły do polonijnego życia. Potrzebujemy nowej, dynamicznej wizji współpracy Polonii z krajem i podtrzymywania więzi z Ojczyzną. I właśnie po to jest Polonia_Camp 2025 – największe spotkanie młodzieży polonijnej z całego świata. Chcemy, żeby młoda Polonia odkryła siłę i potencjał Polski, ale też siłę integracji nowego pokolenia Polaków rozsianych po całym świecie. To będzie wydarzenie pełne dyskusji, rozmów z wybitnymi ludźmi kultury, nauki, polityki i biznesu. Ale przede wszystkim będzie to święto młodej Polonii, pełne radości, muzyki, poznawania przyjaciół i przeżywania polskości. Zapraszamy Was do Warszawy!* – mówi Pani Marszałek Senatu Małgorzata Kidawa-Błońska.

Rejestracja i zasady uczestnictwa

Do udziału w wydarzeniu zaproszone są osoby w wieku 18–30 lat mieszkające poza granicami Polski (z wyłączeniem Federacji Rosyjskiej) identyfikujące się jako osoby polskiego pochodzenia, które chcą pielęgnować swoją tożsamość narodową. Rejestracja już ruszyła i odbywa się poprzez stronę internetową: <http://www.poloniacamp.eu>

Udział w imprezie jest bezpłatny, decyduje kolejność zgłoszeń, przekazanie kompletnych danych oraz motywacja do udziału w wydarzeniu. Uczestnicy zobowiązani są do pokrycia we własnym zakresie kosztów ubezpieczenia i opłat wizowych związanych z przyjazdem do Polski w dniach 17-20 lipca 2025 roku oraz akceptacji regulaminu wydarzenia. Dla uczestników przewidziane są noclegi na terenie kampusu Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, wyżywienie oraz częściowa refundacja kosztów podróży (po udziale w wydarzeniu i okazaniu biletów na samolot, pociąg, autobus lub prom).

Program: integracja, kultura, edukacja i networking

Przez cztery lipcowe dni uczestnicy wydarzenia będą mieli okazję do nawiązania nowych znajomości, wymiany poglądów oraz doświadczeń wynikających z życia poza Polską, a także rozmów o przyszłości Polonii i roli Polski w świecie. W programie wydarzenia przewidziane są: panele dyskusyjne młodzieży z osobami życia publicznego przedstawicielami nauki, kultury, biznesu i polityki, w tym przedstawicielami rządu i parlamentu RP, warsztaty językowe i kulturowe pogłębiające wiedzę o Polsce, zajęcia sportowe i rekreacyjne, wieczory kulturalne z występami znanych polskich artystów oraz seanse w kinie plenerowym.

Wydarzenia będą odbywały się w języku polskim, dlatego uczestnicy powinni posługiwać się tym językiem w stopniu komunikatywnym. Organizatorzy na bieżąco będą uzupełniali program na stronie internetowej wydarzenia. Światowe Spotkania Młodej Polonii „Polonia_Camp” planowane jest jako wydarzenie cykliczne, które na stałe wpisze się w kalendarz imprez polonijnych odbywających się w Polsce.

Patronat i organizatorzy

Organizatorem Polonia_Camp 2025 jest Stowarzyszenie „AJspółnota Polska”, Fundacja „Pomoc Polakom na Wschodzie” im. Jana Olszewskiego oraz Fundacja Instytut Spraw Publicznych. Wydarzenie jest objęte patronatem Marszałek Senatu Małgorzaty Kidawy-Błońskiej i dofinansowane w ramach realizowanego przez Senat RP konkursu „Senat Polonia 2025”.

Rejestracja na wydarzenie: www.poloniacamp.eu
Facebook https://bit.ly/Polonia_Camp_Facebook
Instagram https://bit.ly/Polonia_Camp_Instagram
Linked In https://bit.ly/Polonia_Camp_Linkedin
TikTok https://bit.ly/Polonia_Camp_Tiktok
X https://bit.ly/Polonia_Camp_X
YouTube https://bit.ly/Polonia_Camp_Youtube

Kontakt: Biuro Polonia_Camp 2025
mail: biuro@poloniacamp.pl
tel.: +48 601 237 876
<https://poloniacamp.eu/>

**PIKNIK RODZINNY
U BALIŃSKICH**
01.06.2025
w parku Pałacu Balińskich w Jaszunach

14.00
Teatr „Czerwona Walizka”
spektakl dla dzieci „Toy Toy Circus Show” (Polska)

14.30 i 15.30
w świątyni Pałacu Balińskich w Jaszunach
Teatr „Magic” - spektakl „Kosmiczna przygoda” (Polska)
(na spektakl w świątyni obowiązują wymagane rezerwacje pod nr tel.: +376 603 14 487)

15.00
Studio Teatru Klaunów „Dulidu”
muzyczny spektakl uliczny „Let’s Jaz” (Litwa)

15.00-17.00
atrakcje „Maszyna kleksograficzna”, warsztaty tworzenia
przyłepki i warsztaty teatralne (Polska)

16.00
„Bratři v Trčku” - spektakl „Odyseja narciarska” (Czechy)

14.00-17.00
malowanie twarzy, dmuchanie, skręcanie balonów,
drewniane klocki oraz inne atrakcje.

WSTĘP WOLNY!

Organizatorzy:

RAJD KONNY
POŚWIĘCONY WALKOM POWSTAŃCÓW
1863 ROKU W OKÓLICY POŁUKNIA
31 MAJA - 1 CZERWCA 2025
TRASA: SKORBUCIANY - POŁUKNIE - MAMOWO - SKORBUCIANY
PROGRAM:
31 MAJA
08.00 - SKORBUCIANY, POCZĄTEK RAJDU
10.00 - POŁUKNIE
11.00 - MAMOWO, UL. POWSTAŃCÓW MAMOWY, SUNILETUŃ
UROCZYSTOŚĆ PRZY KRZYŻU POWSTAŃCZYM
12.00 - PIKNIK POWSTAŃCZY
13.00 - WYKŁAD HISTORYCZNY O WALKACH POWSTAŃCÓW W OKÓLICY POŁUKNIA
1 CZERWCA
08.00 - WYJAZD
14.00 - SKORBUCIANY, ZAKOŃCZENIE RAJDU

WYKŁADNICY:

✱ **Szanowni Ojcowie i Opiekunowie,**
składam Wam najlepsze życzenia z okazji Dnia Ojca!
Bycie tatą to niezwykła przygoda, pełna wyzwań, a
zarazem i wielkiej radości, która wzbogaca nie tylko dzieci,
ale także nas samych.

Wasza bezgraniczna cierpliwość, czułość i te wszystkie
małe, codzienne gesty pełne miłości tworzą świat, w którym
Wasze dzieci czują się bezpieczne i kochane.

Każde Wasze spojrzenie, słowo otuchy czy serdeczny
uścisk są jak skarb zasiany w dziecięcych sercach – skarb,
który procentuje przez całe życie, dając siłę i nadzieję w
każdej potrzebie.

Życzę Państwu zdrowia, wielu niezapomnianych, peł-
nych miłości chwil z najbliższymi oraz jak najwięcej radości
i dumy ze swoich dzieci.

Mer Samorządu Rejonu Wileńskiego
Robert Duchniewicz

✱ W Dniu Urodzin **Jewgieniji LEWAŃCZUK-OWCZYN-
NIKOWEJ** życzymy dobrego zdrowia, abyś mimo biegu lat

Z całego serca

zawsze kochała cały świat, abyś duchem młoda była i nic
sobie z problemów nie robiła. Tradycyjnych 100 lat!

Zespół wokalny „Przyjaciele”

✱ „Nie liczcie swoich lat. Niech wasze lata się liczą.”

(George Meredith)

Z okazji pięknego jubileuszu Urodzin **Pelagii JAŚKIE-
WICZ** składamy najserdeczniejsze życzenia: mocnego
zdrowia, wielu lat w dobrym samopoczuciu, pogody ducha,
miłości najbliższych osób, wszelkiej pomyślności, ludzkiej
życzliwości, błogosławieństwa Bożego i opieki Matki Boskiej
Ostrobramskiej. Niech każdy dzień przynosi wiele powodów
do radości.

Jan Furso z rodziną

✱ Z okazji Dnia Urodzin **Janowi FILIPOWICZOWI** ży-
czymy żyć własnym życiem, myśleć zawsze pozytywnie,

robić to, co lubi, wierzyć w siebie, słuchać głosu serca,
cieszyć się każdym dniem, to twoje życie – wykorzystaj je.

Rektor Ryszard Kuźmo i słuchacze PUTW

✱ Z okazji Dnia Urodzin **Józefie SZOSTAK** życzymy
dobrego zdrowia, pogodnych dni, pełnych ciepła i radości,
szczęścia, realizacji planów, spełnienia najskrytszych ma-
rzeń, dobrego humoru, a Matka Boża niech zawsze
ma w swej opiece.

**Mickuńskie Koło Podwileńskich Tradycji Ludowych,
zespół wokalny „Mickunianka”**

✱ Z okazji wspaniałego Jubileuszu 90-lecia, krzewicielce
tradycji kultury polskiej w regionie, mieszkance wsi Czera-
ny, **Pelagii JAŚKIEWICZ**, pragniemy wyrazić szczególny
podziw za optymizm, serdeczność, życzliwe wsparcia w
wyjątkowych chwilach. Życzymy Pani wspaniałych ludzi
wokół siebie, nieustającego rozmiłowania w życiu i błogo-
sławieństw każdego dnia.

Z wyrazami szacunku – rodzina Bacewiczów

Polski poeta na festiwalu „Wiosna Poezji”

W tym roku na festiwalu „Wiosna Poezji” będzie
gościł Jakub Kornhauser – poeta, tłumacz, krytyk lite-
racki i literaturoznawca, filolog romański, doktor nauk
humanistycznych, pracownik naukowy Uniwersytetu
Jagiellońskiego. Urodził się w 1984 roku w Krako-
wie. Współzałożyciel i pracownik Ośrodka Badań nad
Awangardą przy Wydziale Polonistyki Uniwersytetu
Jagiellońskiego, adiunkt na Wydziale Filologicznym
UJ. Autor kilku tomów wierszy, laureat Nagrody im.
Wisławy Szymborskiej.

Wiersze J. Kornhausera na język litewski przetłu-
maczył Vytas Dekšnys.

Jakub Kornhauser weźmie udział:

29 maja 2025 r.

Godz. 14.00 – wręczenie premii mera m. Wilna w
Muzeum Energetyki i Techniki (ul. Rinktinės 2, Wilno).
Wstęp za zaproszeniami.

Godz. 18.00 – Wieczór gości „Wiosny Poezji”, wrę-
czenie premii za tłumaczenie poezji w Związku Pisarzy
Litwy (ul. K. Sirvydo 6, Wilno).

Wstęp wolny.

30 maja 2025 r.

Godz. 11.00 – Czytania „Wiosny Poezji” w dworze
w Jaszunach (Jašiūnai, Šalčininkų r.). Wstęp wolny.

Godz. 15.00 – Czytania „Wiosny Poezji” w Muzeum
Władysława Syrokomli w Borejkwoszczyźnie (ul. V.
Sirokomlės 5, Borejkwoszczyzna, rej. wileński). Wstęp
wolny.

Zapraszamy!

Zesłanie Ducha Świętego w Kalwarii Wileńskiej – Zapraszamy na Odpusty!

Kalwaria – miejsce modlitwy i pielgrzymowania od ponad **355 lat** – zaprasza Cię, byś również w tym **Roku Jubileuszowym** został **pielgrzymem nadziei**. To tutaj – w miejscu żywej wiary, przekazywanej z pokolenia na pokolenie – możesz doświadczyć **pokoju serca i daru Zmartwychwstałego Pana**.

Szczególne zaproszenie kierujemy na sobotę, 7 czerwca – Dzień Wspólnot Polskich:

09.00 – **Kalwaryjska Droga Krzyżowa**

13.00 – **Uroczysta Msza święta** na łące przy kościele

Po Mszy św. – **poczęstunek „kasza proboszcza”**, dzielenie się radością i prawdziwe doświadczenie
wspólnoty wiary

Dla dzieci przygotowaliśmy miłą niespodziankę!

W ciągu całego tygodnia – od 2 do 8 czerwca – zapraszamy na wspólne modlitwy, wieczory uwielbienia, Drogę Krzyżową oraz jubileuszową pielgrzymkę z Kalwarii Wileńskiej do Archikatedry Wileńskiej.

Niech Kalwaria będzie miejscem Twojej nadziei!

Przyjdź, przyprowadź bliskich – i niech Duch Święty odnowi nasze serca!

✙ Z głębokim smutkiem i żalem przyjęliśmy wiadomość o odejściu do Pana śp. Mariana **NARUŃCA**. Długoletni prezes kół ZPL i AWPL w Bujwidzach, członek Rady Naczelnej AWPL– ZChR, starosta gminy Bujwidze – służył dla wielu z nas przykładem pracowitości i odpowiedzialności. Łączymy się w bólu i składamy wyrazy szczerzego współczucia Rodzinie i Bliskim

Rada Naczelna

Akcji Wyborczej Polaków na Litwie-Związku Chrześcijańskich Rodzin

✙ Z głębokim smutkiem przyjęliśmy wiadomość o śmierci Mariana **NARUŃCA** – wieloletniego prezesa koła ZPL w Bujwidzach, członka Rady i prezesa komisji rewizyjnej Zarządu Głównego ZPL, byłego radnego rejonu wileńskiego i wieloletniego starosty gminy bujwidzkiej. Jego oddanie sprawom społecznym, bezinteresowna pomoc innym i niezwykła energia, z jaką działał na rzecz naszej Wileńszczyzny pozostaną na zawsze w naszej pamięci.

W imieniu Zarządu Wileńskiego Rejonowego Oddziału Związku Polaków na Litwie składamy Rodzinie i Najbliższym wyrazy współczucia i słowa otuchy w tych trudnych chwilach

✙ „Nie żyjemy, aby umierać, ale umieramy, aby żyć wiecznie” (Michael Buchberger)

Ubolewamy i składamy wyrazy głębokiego współczucia Rodzinie i Bliskim z powodu śmierci Mariana Naruńca.

Koło ZPL i AWPL-ZChR w Bujwidzach

✙ Odszedł do Domu Ojca Marian **NARUNIEC**. Wyrażamy szczerze współczucie i pograżamy się w żałobie z jego żoną i dziećmi oraz łączymy się z nimi w modlitwie. Niech Bóg obejmie jego duszę swoimi miłosiernymi i opatrznościowymi ramionami.

Siemionowowie, Jankowscy i Jawelscy

✙ Składamy wyrazy głębokiego współczucia i żalu Rodzinie i Bliskim z powodu odejścia do wieczności byłego wieloletniego starosty gminy Bujwidze Mariana **NARUŃCA**

Sołectwo Świątniki

✙ Z ogromnym smutkiem żegnamy śp. Mariana **NARUŃCA** – człowieka oddanego służbie drugiemu, długoletniego gospodarza, starostę gminy Bujwidze. Przez długie lata swojej pracy pokazał, jak można łączyć ludzi i pozostawił niezatarty ślad w sercach wspólnoty. Wspomnienia o Nim pozostaną z nami. Łączymy się w bólu z Rodziną i Najbliższymi, składając wyrazy głębokiego współczucia.

Frakcja AWPL-ZChR w rejonie wileńskim

✙ Smutek serca skręca, gdy przychodzi chwila pożegnania, łzy w oczach, ból w sercu, gdy ktoś bliski odchodzi na zawsze. Z głębokim żalem i smutkiem przyjęliśmy wiadomość o śmierci Mariana **NARUŃCA**. Łączymy się w bólu i smutku z Rodziną i Bliskimi, składając im wyrazy szczerzego współczucia. Pamięć o Zmarłym na zawsze pozostanie w naszych sercach.

Pracownicy starostwa gminy Bujwidze

Sukces szpadzistek

Polskie szpadzistki wygrały drużynowe zawody Pucharu Świata w chińskim Wuxi. W finale pokonały mistrzynię olimpijskie z Paryża – Włoszki 35:31. Rozstawione z „szóstką” Polki rozpoczęły zmagania od wygranej w 1/8 finału z Japonkami 36:32, w ćwierćfinale uporały się z wyżej notowanymi Chinkami 45:29, a w półfinale zwyciężyły Węgierki 42:38.

Triumf Włodarczyka

Krzysztof „Diablo” Włodarczyk w pojedynku o tymczasowy pas federacji boksu WBC w wadze bridger pokonał w Kaliszu w dziesiątej rundzie przez nokaut techniczny Adama Bąskiego. Dla 43-letniego Włodarczyka była to 66. zwycięstwo na zawodowym ringu.

Pia trzecia

Pia Skrzyszowska czasem 12,69 zajęła trzecie miejsce w biegu na 100 m przez płotki w mityngu Diamentowej Ligi w Rabacie. Maria Andrejczyk wynikiem 57,26 była szóstą w konkursie rzutu oszczepem.

Zwycięstwo siatkarek

Polskie siatkarki pokonały w Koszalinie Francję 3:1 (25:20, 21:25, 25:19, 25:23) w ostatnim meczu turnieju towarzyskiego. Biało-czerwone z kompletem zwycięstw zajęły pierwsze miejsce w zawodach, wcześniej wygrały z Bułgarią 3:1 i Szwecją 3:2.

Triumf Norrisa

Brytyjczyk Lando Norris z zespołu McLaren wygrał w Monte Carlo wyścig o Grand Prix Monako, ósmą rundę mistrzostw świata Formuły 1. Norris odniósł szóste zwycięstwo w karierze.

Kajakarki drugie

Kajakarki Anna Puławska i Martyna Klatt zajęły drugie miejsce w olimpijskiej konkurencji K2 500 m podczas zawodów Pucharu Świata rozgrywanych w Poznaniu.

Pech Pajor

Arsenal Londyn pokonał Barcelonę 1:0 w rozegranym w Lizbonie finale piłkarskiej Ligi Mistrzyń. W pokonanym zespole cały mecz rozegrała Ewa Pajor, która w decydującej rundzie tych rozgrywek wystąpiła po raz piąty w karierze, ale tego trofeum jeszcze nie zdobyła.

Drużyna Šarūnasa Jasikevičiausa zdobyła mistrzostwo Euroligi koszykarzy

Piąty tytuł Litwina

Koszykarze Fenerbahce Beko Stambuł zdobyli mistrzostwo Euroligi. Pokonali w finale w Abu Zabi francuski AS Monaco 81:70 (18:20, 17:13, 19:18, 27:19) i po raz drugi w historii sięgnęli po trofeum dla najlepszej drużyny Starego Kontynentu. Z pierwszego cieszyli się w 2017 r.

Kluczowa dla losów wyrównanego finału była czwarta kwarta, którą koszykarze z Turcji rozpoczęli od prowadzenia 8:1 i w 34. minucie wygrywali 62:51. Wcześniej przewaga obydwu zespołów wynosiła kilka punktów, a najwyższą drużyną z Księstwa miała w drugiej kwarcie, gdy na tablicy pokazał się wynik 27:21.

MVP (najlepszym graczem w finale) został wybrany Amerykanin Nigel Hayes-Davis, który uzyskał 23 punkty i miał 9 zbiórek oraz dwa przechwyty, blok i asystę. Wykorzystał wszystkie 14 rzutów wolnych, w tym kilka wykonywanych w samej końcówce finału. Co ciekawe, Amerykanin w 2021 r. podpisał umowę z AS Monaco, ale kontrakt nie wszedł w życie, a Nigel-Hayes trafił do FC Barcelona, gdzie trenerem był obecny szkoleniowiec Fenerbahce Šarūnas Jasikevičius.

W półfinale koszykarze AS sensacyjnie pokonali najlepszą drużynę sezonu zasadniczego Olympiakos Pireus 78:68, a Fenerbahce obrońcę trofeum Panathinaikos Ateny 82:76.

Obydwaj trenerzy, 49-letni, Šarūnas Jasikevičius, czterokrotny zwycięzca Euroligi jako zawodnik, i o siedem lat młodszy Grek Vassilis Spanoulis, trzykrotny triumfator tych rozgrywek, znają się znakomicie i zarówno na przedmeczowej konferencji prasowej, jak i po meczu, nie kryli wzajemnego szacunku do siebie. Ci wybitni zawodnicy byli w mistrzowskim składzie

Jasikevičius wygrał Euroligę pięciokrotnie: cztery razy jako zawodnik, a teraz po raz pierwszy jako trener

Panathinaikosu Ateny, gdy ten prowadzony przez słynnego Serba Željko Obradovica wygrał w 2009 r. Euroligę.

Teraz Jasikevičius, który otrzymał nagrodę dla najlepszego szkoleniowca Euroligi w tym sezonie, cieszył się z pierwszego sukcesu w roli trenera, bo wcześniejsze udziały jego zespołów w Final Four kończyły się półfinałowymi porażkami. Jednym z asystentów Litwina jest Tomas Masiulis, mistrz Euroligi z Žalgirise Kowno (1999) i pięciokrotny mistrz Polski z Treflem Sopot (2004-2008). Spanoulis, który pierwszy sezon prowadzi AC, na triumf będzie musiał poczekać co najmniej rok, ale i tak występ zespołu z Monako w tym sezonie był znakomity.

W meczu o trzecią lokatę, które było starciem odwiecznych rywali Olympiakosu i Panathinaikosu, lepszy okazał się klub z Pireusu.

Robert Lewandowski przekroczył granicę 100 goli w Barcelonie

Popis polskiego napastnika

Robert Lewandowski zdobył dwie bramki dla pewnej już tytułu Barcelony w wygranym na wyjeździe 3:0 meczu z Athletic Bilbao w 38. kolejce hiszpańskiej ekstraklasy. Zakończył sezon z 27 golami. Łącznie ma 101 trafień w tym klubie, licząc wszystkie rozgrywki. Królem strzelców został Kylian Mbappe.

Trener Barcelony Hansi Flick dał szansę Lewandowskiemu od początku meczu w Bilbao, natomiast Wojciech Szczęsny został na ławce rezerwowych – między słupkami stanął Inaki Pena.

Sprawa tytułu mistrzowskiego dla „Dumy Katalonii” została rozstrzygnięta już wcześniej. Lewandowski miał jeszcze iluzoryczne szanse na dogonienie Mbappe w klasyfikacji strzelców, ale w praktyce było to niemożliwe. Piłkarz Realu Madryt, który dzień wcześniej strzelił oba gole w wygranym 2:0 meczu z Realem Sociedad, zakończył sezon ligowy z dorobkiem aż 31 trafień.

Lewandowski, czekający na gola w Primera Division od 30 marca, miał przed niedzielnym meczem 25 bramek, czyli aż sześć mniej. Ostatecznie słynnego Francuza nie dogonił, ale i tak jego niedzielną występ przejdzie do historii Barcelony. Doświadczony napastnik, który w sierpniu skończy

Lewandowski wykorzystał szansę i w ostatnim meczu przekroczył wymarzoną barierę stu bramek strzelonych dla katalońskiego klubu

37 lat, zdobył dwie bramki – w 14. i 17. minucie. Na boisku pozostał do 89. minuty, gdy został zmieniony przez Pau Victorę. Zakończył więc sezon 2024/25 z 27 golami, a licząc z innymi rozgrywkami – 42.

W końcowej tabeli Barcelona zgromadziła 88 punktów i wyprzedziła o cztery Real Madryt, który od nowego sezonu poprowadzi trener Xabi Alonso, ostatnio szkoleniowiec Bayeru Leverkusen.

Amerykanie mistrzami świata w hokeju na lodzie

Szwajcarzy szansy nie wykorzystali

Hokeiści USA zostali mistrzami świata. W finałowym meczu w Sztokholmie pokonali po dogrywce Szwajcarię 1:0. Zwycięską bramkę zdobył w trzeciej minucie dodatkowego czasu gry Tage Thompson.

To trzecie złoto Amerykanów. Poprzednie wywalczyli w 1960 roku w Squaw Valley na turnieju olimpijskim, który miał rangę mistrzostw świata. Zwyciężyli także w 1933 roku.

Brązowy medal zdobyli Szwedzi po zwycięstwie nad Duńczykami 6:2. Było to starcie współgospodarzy mistrzostw. Dla Duńczyków turniej okazał się historyczny, bo nigdy wcześniej nie uplasowali się tak wysoko. W ćwierćfinale sprawili ogromną niespodziankę, eliminując Kanadę.

Najlepszym graczem finału, a jednocześnie jednym z bohaterów turnieju w Szwecji i Danii był szwajcarski bramkarz Leonardo Genoni. 37-letni zawodnik klubu EV Zug bronił fenomenalnie. W fazie grupowej w duńskim Herning zachował czyste konto w meczach z USA (3:0), Norwegią (3:0) i Węgrami (10:0), w ćwierćfinale z Austrią (6:0) i w półfinale z Danią (7:0).

W finale Amerykanie osiągnęli dużą przewagę, co odzwierciedla statystyka strzałów na bramkę (40-25), ale Genoni nie zawodził. W dogrywce Denis Malgin mógł przechylić szalę zwycięstwa na stronę Szwajcarów, dynamicznie wjechał w strefę obronną rywali i groźnie uderzył, lecz Jeremy Swayman krawędzią rękawicy odbił krążek. Chwilę później Amerykanie wyprowadzili zabójczą kontrę, a Genoni, lekko zasłonięty przez swojego obrońcę, nie obronił strzału Thompsona. Zawodnik Buffalo Sabres utonął w objęciach kolegów z drużyny.

Amerykanie przeważali w finałowym spotkaniu, ale zwycięską bramkę zdobyli dopiero w dogrywce

Szwajcarzy nie wykorzystali szansy zdobycia pierwszego tytułu w historii. Już pięciokrotnie (1935, 2013, 2018, 2024 i 2025) wywalczyli srebro, ale nigdy nie triumfowali. Przed kolejną szansą staną za rok, gdy będą gospodarzami mistrzostw świata.

Hokejową elitę opuszczą zespoły Francji i Kazachstanu, które były najslabsze w obu grupach pierwszej fazy rywalizacji. Do grona najlepszych wracają dwie najlepsze drużyny turnieju w Rumunii – Wielka Brytania i Włochy.